

விருத்தப்பாவியல்

விருத்தங்களின்

இலக்கணத்தைச் சொல்வது.

தி. வீரபத்திரமுதலியார்

இயற்றியது.

சென்னப்பட்டனம்:

நாஷனல் அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1885
M. R. KANDASAMY KAVIRAY
PRINTER, PUBLISHER, BOOK-SELLER, & RUBBERSTAMP
VIVEKA BHANU PRESS,

1875

1876

1877

1878

1879

1880

1881

1882

1883

1884

TO
BASIL LOVERY, Esq.,
LATE PRINCIPAL
OF
PATCHEAPPAH'S SCHOOL
IN GRATEFUL REMEMBRANCE
OF HIS ACTS OF KINDNESS
TOWARDS THE AUTHOR.

பாசை அஷ்ட்டாவதானம்

ம-ள-ள-ஸீ, சபாபதிமுதலியார்

அவர்களியற்றியது.

யாப்பருங்கலப்பெருதான்முதலியவற்
றிருப்பனவென்றளக்கலாகா
நீப்பரும்பற்பலவிதியுமிவையெயென்
றெளிதினனிநிலவவாய்ந்து
கோப்புஅசீர்விருத்தப்பாவியலொன்று
கூறினனாற்குப்புசாமி
மாப்புனிதன் தவத்தின் வருவீரபத்
திரக்குரிசில்வாழ்கமாதோ.

விருத்தப்பாவிற்கியல்யார் மேனாவிவ்வாற்றா
லருத்தியொடியற்றினொன்றற்றத்திருத்-தியுற
வெண்ணியினிதிநிந்நாளிந்தான் பனங்காட்டுர்
நண்ணுவீரபத்திரமானன்கு.

சென்னைச் சருவகலாசாலைத்

தமிழ்த்தலைமைப் புலமைநடாத்திய

கோ. இராசகோபாலபிள்ளையவர்கள்

இ ய ற் றி ய து.

மருத்தப்பாவியரிமுதலெட்டுருவா
மகேசனுளமகிழ்ந்துமேவுந்
திருத்தப்பாவியனகரத்திருப்பனங்கா
டுறை வீரபத்திரன்பேர்
இருத்தப்பாவியனாலத்தியற்புலவ
ரிரும்பூதுட்கொளிஇயேத்தச்சீர்
விருத்தப்பாவியல்வடசொல்மேற்கொளா
விழுச்சுவைத்தாய் விரித்தானன்றே.

PREFACE.

It is a matter of, surprise unless it is supposed to be due to the general deficiency of Tamil Literature, why the excellent writers on Tamil Prosody are perfectly silent upon the subject of Tamil Viruttams and left them as is now believed entirely to the acute and trained ear of the poet. It cannot be for a moment maintained that Viruttams form an unimportant part of the Tamil metre. The great epics Ramayanam and Bharatham, all the Puranams, such historical poems as Sinthamani and Naidhatham, theological treatises such as Thevaram, Theruvasagam and Thayumanavar and innumerable other works of greater or less importance are almost wholly written in Viruttams. When a Pundit at the present day has an occasion to compose for any particular purpose, his choice generally falls upon some kind of Viruttam. Nor can it be supposed that the cause is due to their easy character, though, Tamil poets have, with an astonishing facility, composed thousands of these different kinds of verses without, it is to be presumed, any know-

ledge of their rules. Are there not numerous treatises in Sanskrit on Viruttams, notwithstanding that Sanskrit Pundits are able to compose them without any the least recollection or the aid of their rules? Is not the Venba exhaustively described in Tamil works on Prosody though it is a well-known fact that it is correctly composed by men having no knowledge of Tamil Grammar and much less of Tamil Prosody?

Serious consequences have resulted from a want of classification and description of these metres. Blunders are very common with editors in general who have no other alternative in arranging the verses than a bare appeal to the ear which though profoundly conversant with Viruttams is with some liable to err. Even poets have occasionally made slight deviations from the theory which have, however, to be provided for and reconciled under rules in the exceptional chapter.

Viruttams are here divided into two classes: the first comprising those that are peculiar to Tamil and the second those that are common to Tamil and Sanskrit. The first class

calls for no remarks except that they are not very numerous but are in perfect harmony with the elementary principles of Tamil Prosody. But the syllables and feet of Tamil Prosody cannot adequately describe the Chandhametre which is solely based upon distinctions not recognised in the elements of Tamil Prosody. Syllables and feet ending in short vowels are not distinguished from those ending in long vowels but have simply a common name to designate them both. But these distinctions are of the utmost importance in describing Chandham verses. Although, therefore, a new set of syllables and feet would be very convenient in describing the second class, yet it has been thought prudent to adhere to the old formulæ though at the sacrifice of much convenience and conciseness.

It would be a very interesting question to decide whether the Chandham stanzas obtaining in Tamil have been borrowed from Sanskrit or are of an indigenous growth though coinciding with Sanskrit Prosody. Arguments are not wanting to support either view of the question. But whatever may be the truth or the conclusions which may be arrived at on a perusal and

comparison of the different kinds of Chandhas here described, no serious objection, it is believed, will be taken to giving Tamil Chandha Viruttams names borrowed from Sanskrit wherever similarities exist. There are many Chandha stanzas quite common with Tamil Poets which, though contemplated, in the Sanskrit theory are yet not described and named by Sanskrit writers. Such verses are here also left unnamed.

As the verses in this book which lay down the rules are themselves so framed as to afford illustrations of those rules, it has been deemed unnecessary to swell the volume of the book with illustrations from standard authors.

If, in consequence of the facilities afforded by the rules laid down in this book in the composition of Viruttams, a large number of literary metrical productions, either original or containing translations of Sanskrit poems are undertaken even by Tamil scholars of average abilities the author would consider himself amply rewarded for his labours.

விருத்தப்பாவியல்.

அவையடக்கம்.

1. கற்றுணர்ந்தகவீசர்தமக்கெனச்
சொற்றதோமிலவையடக்கப்பணி
சற்றுநுற்பொருடன்மையுணர்ந்திலேற்
கற்றவற்கரசன்முடியாகுமால்.
2. சிற்றுயிர்க்குறுதிப்பொருடேர்ந்துரை
நற்றவப்பயனாகியநாவலர்
கற்றிலேமென்றடங்கிக்கழறின
லற்றுநானுமறைதலடுக்குமோ.
3. செஞ்சொன்னையத்தீங்கடன்மேய்ந்துவான்
மஞ்செனப்பொழிவான்றமிழ்வல்லபே
ரஞ்சனக்கிரிமுன்னரறிவிலாப்
பஞ்சினேனென்றுணர்ந்தும்பகருவேன்.
4. பன்னலந்திகழ்பானுவிருளினுற்
கன்னலின்சுவைவேப்பங்கனியின
றந்நலங்கள்சிறந்துதயங்கல்போ
லென்னினாவலோற்றம்விளங்குமால்.
5. ஆயுண்முற்றுமருந்தமிழ்க்கேயளித்
தாயுநால்களறிந்தபுலவர்மு
னையெனுந்துணையெனுமெந்நூலைபு
மாயகிற்திலனாதவினஞ்சுவேன்.

6. வாரிரங்கிவ்விருத்தமணித்தொடை
தாரிரங்கிச் சரண்புகுமென்கையில்
வானரங்கையகப்படுமாலையென்
றியாரங்குவனேழைக்கவிக்கையோ.
7. விருத்தப்பாவியல்வேண்டுஞ்சிறுர்க்கென
வுரைத்தன்மேயினனெண்புகழ்நூலின
ருரைத்திலாரொனவாதலினுட்கொளார்
வருத்தமோடுவயங்குபிழையரோ.

தமிழ் விருத்தம்.

அறுசீர்க்கழிநெடில் விருத்தம்.

1. சீர்வளர்கமலச்செல்வி
திகழ்தருவதனக்கொண்மூக்
கார்வளமலிந்தகூந்தற்
கன்னலுங்கசக்குமின்சொ
லேரிளங்கொங்கைமின்னே
ரிடையெழிற்கொடியம்பேதாய்
சீர்விளமாச்சீர்தேமாச்
சீரிணைந்திரட்டுமீங்கே.

(இ-ள்.) இவ்விருத்தத்தில் விளச்சீர், மாச்சீர், தேமாச்சீர் ஆகிய இம்மூன்று சீருங்கூடிப் பின்னு மொருகால் வருகின்றன.

முதல் மூன்றடியு மகடுஉ முன்னிலை. விளமென் புழிக் கூவிளம்கருவிளமிரண்டும், மாவென்புழித் தே மாபுளிமாவிரண்டுங்கொள்க. விளச்சீரன்றி வேறு சீரும் வருவது ஒழிபியலுட்காண்க. இவ்வாறே பின்வருமொவ்வொரு விருத்தமுந் தன்யாப்பிலக் கணத்தைக் கூறுகிறதென்றறிக.

2. இருமாகாய்ச்சீராயடிக்கா
யிவையேமற்றையாயடிக்கும்
வருமாலுணாகவாரணியுங்
கொங்கைபொலியுமடக்கொடியே.

(இ-ள்.) இரண்டு மாச்சீரு மொருகாய்ச்சீரு
மோரடியினிரண்டுபாதிக்கும் வருமாறறிக.

3. மதிநாறும்வாண்முகத்தாமனாதினைக்கும்
வண்டுவிழிமடப்பொற்பாவாய்
முதனன்குங்காபாகிப்பின்னவைமா
தேமாவாய்முடியுமன்றே.

(இ-ள்.) முதனன்குசீருங் காய்ச்சீராகவும் கடை
யிரண்டுமாச்சீர் தேமாச்சீராகவும் பெறும்.

ஐந்தாவது தேமாவல்லது புளிமாவாகவும், ஆறா
வது தேமாவேபாகவும் வரும்.

4. நறியபூங்குழற்கருவிழிக்குயின்மொழி
மயிலுறழ்நடைநல்லாய்
குறியவீற்றுமாக் கூவிளமுவ்விளங்
காயொடுங்குறிகொள்ளே.

(இ-ள்.) சிறிய இறுதியையுடைய மாச்சீரொன்
றுங், கூவிளச்சீரொன்றும், விளச்சீர் மூன்றும், கா
ய்ச்சீரொன்றும் வருமாறறிக-எ-று.

காயொடுமென்பது மாங்காபெனவறிக. முதற்சீர்
குற்றெழுத்திற்றுதியாய் மாச்சீரோனும் மெய்யெழுத்
தீற்று மாச்சீரோனும் வருமென்பதற்கு குறியவீற்று
மாவெனப்பட்டது.

5. ஒன்றுமூன்றுடனாறு
மாவிளம்பிறவிடமுறுமே.

(இ-ள்.) முதல் மூன்று ஆறு ஆகிய மூன்றிடங்களில் மாச்சீரும், பிறவிடங்களில் விளச்சீருமுறும்.

முதற்சீர் 'குறியவீற்றுமா' என மேல்விதியாற்கொள்க.

6. கடையதுமாவிலமாச்சீர்
கலந்ததுவெண்டனையென்ப
துடையதுபாதிபிரண்டுமோவியப்
பொற்கொடிப்பாவாய்.

(இ-ள்.) மாச்சீராகிய அந்தத்தையும், விளச்சீருமாச்சீரும் வெண்டனையிற் புணரப்பெற்றதையு மிரண்டுபாதிபிலுமுடையது.

மற்றச்சீர்களைப்போல மாறுபாடின்றி, மாச்சீரையேயுடையதாதலான் கடையது முன்வைக்கப்பட்டது.

7. மாச்சீரைந்துகாய்தொன்று
வண்டார்குழன்மாதே.

(இ-ள்.) ஐந்துமாச்சீரு மொருகாய்ச்சீரும்புணரும்.

க ளி த் து ஐ ற .

1. குறியமாவொடுகூவிளமிருவிளமாவென்றிதிகாயதுமந்தமூர்தருமருங்குழலே.

(இ-ள்.) சிறிய மாச்சீரோடு கூவிளச்சீரு மிரண்டுவிளச்சீரு மொருமாச்சீரும் புணர்ந்து வருமென்பாயாக, கடையில் காய்ச்சீரும் வரும்.

கடையில் காய்ச்சிருக்குதாரணம் :

“இரநிபின்னணம் வருந்திடத்தொன்மைபோ
லெங்கோமான்

விசநமோனமோ டிருத்தலுமுன்னோ
விறற்காமன்

கருதுமுன்பொடி பட்டதுகண்டனர்
கலங்குற்றார்

சுருதிநன்னுணர் திசைமுகன்முதலிய
சுரரெல்லாம்.”

(கந்தபுராணம்.)

2. சீர்மாங்கனிகூவிளங்கூவிளஞ் சொற்றதேமா
நேர்மாவிரண்டிற்றனியேகுறினிற்குமென்றால்
ஓர்மாபுளியொடுஹுமாபுளிமாங்கனிச்சீர்
சேர்மாவிரண்டுமதனக்கொடிதேர்குவாயே.

(இ-ள்.) மாங்கனிச்சீரொன்றுங், கூவிளச்சீரிர
ண்டும், குறியதேமாச்சீரொன்றும், பின்னுந்தேமாச்
சீரொன்றும், அல்லது கனிச்சீருக்குப்பின்னிற்கு
மிரண்டாஞ்சிரின் முதலெழுத்து ஒற்றையடிக்காத
தனிக்குறிலாயிருக்குமென்றால் மாச்சீரொன்றுபுளி
மாச்சீரொன்று புளிமாங்கனிச்சீரொன்று முன்
சொன்ன தேமாச்சீரிரண்டு வருமென்றற்கு.

சீரினியல்சொன்ன மாத்தினாயானேநேரசை முத
லடிக்கு எழுத்துப்பதினான்கென்பதும் நினை முதலடி
க்குப் பதினைந்து என்பதுந்தானேயமைதலால் கூற
வேண்டாதாயிற்று. கூறிய இரண்டு விதிகளுள் முன்
னையதற்கு முதலிரண்டடியும், பின்னையதற்குக்கடை
யிரண்டடியு முதாரணமாமாறுகாண்க.

முதற்சீர் மாவாகவும், இரண்டாவது புளிமாவாக
வும் வருவதற்கு ஈடாகக் காய்ச்சீரும் தேமாவும் வரு
வது முண்டு. உதாரணமொழிபியலுட் காண்க.

எழுசீர்க்கழிநெடில் விருத்தம்.

1. நால்விளமும்மாநடைபெறுங்கொடிய
நச்சவேனயனமாரமிழ்தே.

(இ-ள்.) நான்குவிளமு முன்றுமாவுமோரடியில்
நடக்கும்-எ-று.

இரண்டு நான்கு எழு இவ்விடங்களில் மாச்சிரும்
பிறவற்றில் விளமும் வருமென்பது இவ்விருத்தத்
தையாராய விளங்குகின்றது.

எண்சீர்க்கழிநெடில் விருத்தம்.

1. காயிரண்டுமாவொன்றுதேமாவொன்று
கலந்தவடியிரட்டுமதன்விகற்பங்கானே.

(இ-ள்.) காய்ச்சிரண்டும், மாச்சிரொன்றுந்,
தேமாச்சிரொன்றும் புணர்ந்திரட்டும். அதன் விகற்
பங்களையுங் கண்டுகொள்க.

விகற்பங்களுக்குதாரணமாவன.

“வெற்றுகிவிண்ணுகி நின்றாய்போற்றி
மீளாமேயாளென்னைக் கொன்றாய்போற்றி
பூற்றுகியுள்ளே யொளித்தாய்போற்றி
யோவாதசத்தத் தொளியேபோற்றி
யாற்றுகியங்கே யமர்ந்தாய்போற்றி
யாறங்கநால்வேத மானாய்போற்றி
காற்றுகியெங்குங் கலந்தாய்போற்றி
கைலைமலையானே போற்றிபோற்றி.”

முதல் முன்றுசீருமிதில் வெண்டளையில் வந்தது
காண்க.

இ ன் ன ம்

“நாப்பிளக்கப்பொய்புரைத்து நளநிதியந்தேடி
 நலமொன்றுமறியாத நாரியனாக்கடிப்
 பூப்பிளக்கவருமேழைப் புற்றீசல்போலப்
 புலபுலெனக்கலகலெனப்புதல்வர்களைப்பெறுவிர்
 காப்பதற்கும்வகையறியிர் கைவிடவுமாட்டிர்
 கவட்டுத்தோன்மரத்துளையிற் காணுழைத்துக்
 [கொண்டிர்
 ஆப்பதனையசைத்துவிட்ட குரங்கதனைப்போல
 வகப்பட்டிர்கிடந்துழல வகப்பட்டிடோ.”

இதில் மூன்றாஞ்சிர் மாவேயன்றி காயும் வருகின்
 றது. நான்காஞ்சிர் தேமாவேயன்றிப் புளிமாவும்
 வருகின்றது.

பி ன் ன ம்

“நில்லைவாழந்தணர்த மடியார்க்குமடியேன்
 திருநீலகண்டத்துக் குயவனார்க்கடியே
 னில்லையேயென்னாத வியற்பகைக்குமடியே
 னினையான்றன்குடிமாற னடியார்க்குமடியேன்
 வெல்லுமாமிகவல்ல மெய்ப்பொருளுக்கடியேன்
 விரிபொழில்சூழ்குன்றையார் விறன்மிண்டர்க்
 [கடியே
 னல்லிமென்முல்லையந்தா ரமர்நீதிக்கடியே
 னாரானாரி லம்மானுக்காளே.”

இதுவுமுன்னையதையொத்த விருத்தமென்க. இக்
 காலத்துக்கவிகள் ‘அல்லிமென்’ என விளமாகப்
 பாடார்.

2. ஆதிமாவொடுங்குவிளம்விளமா
 ஆகுமாலையடியிருங்குழலே.

(இ-ள்.) முதற்கணுள்ள குறியமாச்சீருங் கூவிளமும் விளமும் மாச்சீருமனாயடிக்கு வரும்.

மற்றையவைக்குமிதுவே விதியென்பது கூறவேண்டாதாயிற்று.

கலிவிருத்தம்.

1. காதலிக்குங்கலிவிருத்தத்தொரு
பாதமாவருங்கூவிளம்பற்றிடி.
ஐதலானினாநோக்கெழுத்தாறி ரண்
டோதினொரு படுத்துடனென்றோ.

(இ-ள்.) மாச்சீரோடு அருமையான கூவிளம் புணருமானால் கலிகள் விரும்புமின்ற ஒருவித கலி விருத்தப் பாதமாகும். ஆகையினால், நினாமுதலடிக்கும்நேர்முதலடிக்கும் எழுத்துப்பண்ணிரண்டும்பதினென்றும் புலவர் விதித்தார்-எ-து.

காதலிக்கும் பாதமெனக்கூட்டுக. முதலிலொரு சிறுமாவும் அதன் பின்னர் மூன்று கூவிளமும் புணருமென்பது, இவ்வுதாரணப்பாட்டை நோக்க விளங்கும். கூவிளமேயன்றிக் கருவிளமும் மாவும் மாங்காயும் ஒழியியலுள் விதிக்கப்படுவதற்கோக்க வெண்டனையிற் புணருமென்பதும் நெட்டெழுத்திற்றமாவும் அத்தத்திலன்றி மற்றையகிடங்களில் நெட்டெழுத்திற்று விளமுஞ் சிறுபான்மையே பயிலுமென்பதும் விளங்க 'அருங்கூவிள' மெனப்பட்டது. நெட்டெழுத்து நடுகீழுங் கடைரிலுமுள்ள மாங்காயினருமையு மதனாலேயமைகின்றது.

எழுத்தின் தொகை இவ்வளவென்பது 'மாவருங்கூவிளம்பற்றிடி' எனன்னும் விதியிலேயடங்கிக்கிடப்பதால் 'ஆதலால் நினானோர்க்கு' எனப்பட்டது.

2. முதலிருசீர்விள எழன்றுமாவினம்
பதமதுகடையினிற் பசியகூவிளம்
மதியதுபொருகிலா மதிதொறுங்குறைஇ
புதியதுசெய்யினும் பொருவில்பூவையே.

(இ-ள்.) முதலிரண்டு சீர்களும் விளச்சீராம்.
முன்றில குறியின்றி அமாச்சீராகும். பாதத்தினந்தத்
திற்பசியகூவிளச்சீராகும்-எ-று.

3. பண்டமிழ்க்கவிப் பாக்களனைத்தையும்
கொண்டுகூறுதல் கூடுதலின்மையால்
வண்டிலாமது வார்குழல்வந்துழிக்
கண்டுகொள்வ தறிஞாகடமையால்.

(இ-ள்.) பாவலரது இனிய தமிழ்விருத்தங்களை
யெல்லாமெடுத்துக்கொண்டு இலக்கணங் கூறல் கூ-
டாமையால் அவைகள் நேரிடும்போது அவைகளது
இலக்கணத்தைத் தெரிந்துகொள்வது அறிவுடை
யோர் கடமையாகும்.

இதனாற் கூறிய விருத்தங்களின் பாகத்தையும்
அவைகளை யிரட்டித்தும் பலவாறாகப் பெருக்கியும்
வருபவைகளையு மற்றவைகளையுங் கொள்க. அவை
கள் வருமாறு :—

“மட்டுவிரிபொழிற்குன்றம் வலவந்தேறிச்
சட்டவிடாதபுமரவச் சகாயற்போற்றி
யெட்டுருவாங்குமாரலிங்கத் திறைவன்பாதம்
மட்டுமதுமலர்தூவியஞ்சித்தானுல்.”

(தணிகைபுராணம்.)

இது எண்சீர்முதல் விருத்தத்தினனாயாகும்.

“நீருஞ்சுமந்தேன் விறகெடுத்தேன்
நித்தஞ்சுமந்தேன் சாணங்கம்
நிகழவடிபட் டுதைபட்டேன்
நின்றேன்வையைக் காளாக

ஆரும்விரும்பாத் துகிலுடுத்தேன்
 அழகுமேனி கரிக்கோல
 மானோனதனு லல்லோவுன்
 னடியாளுனக்குச் சரியானேன்
 காரும்விரும்புங் கடுவணிந்த
 களனேகருணைப் பெருங்கடலே
 கமலத்தயன்மால் காணாத
 காலகாலாவென்றுயர்ந்
 தீரும்படிதண்ணருள்புரிவாய்
 சிவனேயமரர்க்கொருவிருந்தே
 தேவேதெய்வமறைப்பொருளே
 திகழுங்கடலூர்ச்சேவகனே.”

இது இரண்டாவது அறுசீரட்டியது.

“அங்கவெல்லையுணர்கோ
 னெங்குணுகெனதிருந்
 மங்குல்போல்வரம்பிலாச்
 செங்கண்வாஸிசிதநினுன்.” (கந்தபுராணம்.)

“துறெரிந்திடுகோன்மையோன்
 மாநில்போன்னகர்மாடுற
 வீறுலாமதில்வின்னுலா
 மாறுபாயவமைத்தனன்.” (செ. புராணம்.)

இதுமுதல் கலீவிருத்தத்தைப்போன்று ஒருவிள
 ச்சிர் குறையவந்த வஞ்சிவிருத்தம்.

“செந்நலங்கழனிப்பழனத்தயலேசெழும்
 புன்னைவெண்கிழியிற்பவளம்புனாபூந்தராய்
 துன்னிநல்லிமையோர்முடிதோய்கழலீர்சொ
 [லீர்
 பின்னுசெஞ்சடையிற்பிறைபாம்புடன்வைத்த
 [தே.” (சம்பந்தர்.)

“மாறனோப்பொழுகண்டவனந்தணமைந்தனுக்
காரநற்கனகக்கிழியீந்தததைந்தன
மேரனத்திரள்சூழ்மலரோடையிடத்தினுங்
கேனைக்கனாயேற்றியவாறுகிளத்துவாம்.”

“தாரார்கொன்றையனாரசிங்கீச்சரந்தன்னொடு
வாராகீச்சரமேன்மைதெரிந்துவழங்கின
னோராகின்றவிதன்குணபாங்கொறுழ்வலி
போரானேற்றவரந்தகவிச்சரம்போற்றுவாம்.”

இதில் முன்னிரண்டும் முதல் கவிநிலைத்துறை
யைப்போன்று கடைச்சீர்விளமாய் முதலிரண்டுசீர்
நீங்கலாக மற்றவை வெண்டனையிற் புணர்ந்துவந்த
து காண்க. முன்னாவது முதல் மாச்சீர் நிண்டு
முன்னையவைபோன்றுள்ளது.

“தாழ்ந்தவுணர்வினராய்த்தாளுடைந்து
தண்டுன்றித்தளர்வார்தாமுஞ்
சூழ்ந்தவினையாக்கைகூடவிளிந்து
நாற்கதியிற்சுழல்வார்தாமும்
ஊழ்ந்தபிணிநலியமுன்செய்த
வினையென்றேமுனிவார்தாமும்
வாழ்ந்தபொழுதினேவானெய்து
நெறிமுன்னிமுயலாதாரே.”

“பால்வெண்மதிசூழிப்பாகத்தோர்பெண்கலந்து
பாடியாடி
காலனுட்கிழியக்காய்ந்தாரிடம்போலுங்
கல்கூழ்வெற்பி
னிலமலர்க்குவளைகண்டிறக்கவண்சாற்று
நெடுந்தண்சாரற்
கோலமடமஞ்சைபேடையோடாட்டயருங்
குறும்பலாவே.” (சம்பந்தர்.)

“மாதர்நகையாய்மதுசருன்பலிக்கெம்
 மனையாய்வந்து
 காதன்முசுத்தரும்பிக்காட்டியென்சிந்தை
 கலந்தார்போலும்
 காதன்முசுத்தரும்பக்கையரவுதீரக்
 கலப்பேன்பாதி
 பேதையுருவாயிருந்தார்நாணிவிழித்தாவி
 பிழைத்தேன்போலும்.”

“மாத்தாண்மதமானெருத்தின்
 மடங்கலெனச்சொல்வாரும்
 பூத்தாரொலிவாம்பரிமேற்
 புகர்மானெனப்போவாரும்
 பார்த்தார்பரிதியெனவாம்
 பரித்தேருகைத் தூர்வாரும்
 தேத்தாருளர்வண்டலம்பச்
 சிலம்பினடக்கின்றாரும்.”

(திருவினையாடற்புரானம்.)

இவைகளில் முன்னிரண்டும் முன்றும் அதுநீர்
 விருத்தத்திற்குச் சிறிது வேறுபட்டிருப்பதையும்,
 பின்னிரண்டுமெண்டனாயில் வருவதுங் கண்டு
 கொள்க.

“அன்னையெத்தனையெத்தனையன்னையோ
 அப்பனெத்தனையெத்தனையப்பனோ
 பின்னையெத்தனையெத்தனைபெண்டிரோ
 பின்னையெத்தனையெத்தனைபின்னையோ
 முன்னையெத்தனையெத்தனைசன்மமோ
 முடனையெனுமறிந்திலேன்
 இன்னமெத்தனையெத்தனைசன்மமோ
 யென்செய்வேனகச்சியேகம்பநாதனே.”

(பட்டணத்துப்பிள்ளையார்.)

முதல்கலிவிருத்தமிரட்டிவந்தது. இது கட்டளைக்கலிப்பாவெனப்படும்.

“ பரவக்கெடும்வல்வினைபாரிடஞ்சூழ
விரவிற்புறங்காட்டிடைநின்றெரியாடி
யரவச்சடையந்தணன்மேயவழகார்
குரவப்பொழில்சூழ்குரங்காடுதுறையே.”
(சம்பந்தர்)

“ கண்ணார்கடல்சூழிலங்கைக்கிறைவன்றன்
நிண்ணாகம்பிளக்கச்சரஞ்செலவுற்றாய்
விண்ணோர் தொழும்வேங்கடமாமலைமேய
அண்ணாவடியேனிடனாக்களையாயே.”
(பெரியதிருவாய்மொழி.)

இவை இரண்டாங்கலித்துறைபோன்று நான்
காஞ்சிர் குறையவந்தன.

“ கருப்புச்சிலைக்குநாணுவெம்மைக்
கைக்கொண்டருள்கென்
ஞெருப்பட்டண்மிமொய்த்தலுறழப்
பொதும்பர்வண்டு
குருப்பொன்மகரப்பகுவாயொளிருங்
கூந்தன்கொழுந்தேன்
மருப்பட்டலருந்தொடையன்மருங்கு
வந்துசூழ.”

“ வையமுழுதுமடியவருமோருழிமுடிவின்
வெய்யவிருள்வந்தடரவிருநீர்ச்சலதிவேகஞ்
செய்துநிமிர்ந்துபொங்கித்தேங்கிக்கிடந்த
பையவுறக்கநீத்துமிளப்படைக்கவுன்னி.”
[காலை]

(காஞ்சிபுராணம்.)

இவைகளிலடிமுழுதும் மாச்சீரோ வருவது காண்க.

“ உருவார்ந்தமெல்லியலோர்பாக
முடையீரடைவோர்க்கு

கருவார்ந்தவாணுலகங்காட்டிக்

கொடுத்தல்கருத்தாவீர்

பொருவார்ந்ததண்கடலொன்சங்கந்

தினைக்கும்பூம்புகளி

திருவாய்ந்தகோயிலேகோயி

லாகத்திசுழந்தோ.”

(சம்பந்தர்.)

“ சேர்ந்துதிருமுலட்டந்தொழுது

பொற்றிர்சிந்தைகளி

கூர்ந்துதிருப்பாப்பரசுகலுழன்

முதலோருடன்துழம்

சேர்த்தவையோகத்தினெடுநான்

முயன்றானக்காலை

வார்ந்தசடைபிரானுருமகிழ்ந்து

காட்சிகொடுத்தருளி”

இதில் இரண்டு காய்ச்சீரு மிரண்டுமாச்சீரு மொ
ருகாய்ச்சீரு முறையே புணர்ந்தமை காண்க.

“ துஞ்சவருவாருந்தொழுவீப்பாரும்வழுவிப்போம்.

நெஞ்சம்புகுந்தென்னைகின்னவிப்பாருமுனைநட்பாய்

வஞ்சப்படுத்தொருத்திவாணுகொள்ளும்வகை

[கேட்ட

அந்த சம்பழையனாராலங்காட்டெம்மடிகளே.”

“ முனங்குமறைபாடியாடிவெடம்பயின்றரு

மினங்குமல்லமகளே படிருகூனொன்றுசைந்தாரும்

வணங்குஞ்சிறுத்தொண்டர்வைகலேத்தும்வாழ்த்

[துங்கேட்

டனங்கும்பழையனாராலங்காட்டெம்மடிகளே.”

“கணையும்வரிசிலையுமெரியுங்கூடிக்கவர்ந்துண்ண
விண்ணிலையின்புழுந்நுமெரித்திட்டாரொம்மிழைவ
[ஞர்
பிணையுஞ்சிறுமறியுங்கலையுமெல்லாங்கங்குல்சேர்ந்
தணையும்பழையனூராலங்காட்டெம்மடிகளே.”

இவை மூன்றும் முன்னையவைபோன்று முதற்சீர்
மாவாய்ப் பின்னிரையசையாய் வந்தன.

“வெங்கள்விம்மு வெறியார்பொழிற்சோலைத்
திங்களோடுதினைக்குந்திருப்புத்தூர்
கங்கைதங்குமுடியாரவர்போலு
மெங்களுச்சியுழையுமிழையாரோ.”

“நல்லகேள்வி ஞானசம்பந்தன்
செல்வார்சேடருறையுந் திருப்புத்தூர்
சொல்லல்பாடல் வல்லார்தமக்கென்று
மல்லல்திரு மவலமடையாவே.”

இவைகளில் மாவுங் காயும் வந்தது காண்க.

“ஆனினைந்துடனைவேறமுதமுஞ்சிலர்சிலர்தம்மின்
தேனளாந்திருவமுதுமுதலியசிலர்சிலர்தம்மின்
வானளாவியகோயின்மாளிகையெங்கனுமணிகள்
கானளாமலர்பட்டிற்கவினலஞ்சிலர்சிலர்
[புனைமின்.”

இது முதற்சீர்குறைந்த வெழுசீர் விருத்தமென்க.

“சீரணிதிகழ்திருமார்பில்வெண்ணூலர்
திரிபுரமெரிசெய்தசெல்வர்
வாரணிவனமுலைமங்கையோர்பங்கர்
மான்மறியேந்தியமைந்தர்
காரணிமணிதிகழ்மிடறுடையண்ணல்
கண்ணுதலவிண்ணாவோத்தும்

பாரணிதிகழ்தருநான்மறையாளர்
பாம்புரநன்னகராஹே.”

இதில் நான்கில் எழில்மாச்சீரு மற்ற இடங்களில்
விளமுத் வருதல் காண்க.

“தாந்தம்பெருமையறியார்நூது
வேந்தர்க்காயவேந்தருர்போல்
காந்தன்வீரன்மென்கலைநன்மடவார்
கூந்தல்கமழுங்கூடலுஹே.”

இதில் முழுமையு மா வந்ததுகாண்க.

“தோற்றமுண்டேல்மரணமுண்டாந்துயரமனை
[வாழ்க்கை]
மாற்றமுண்டேல்வஞ்சமுண்டாநெஞ்சமனத்தீரோ
நின்றோற்றநிலகண்டநிறைபுனல்நீள்சடைமேல்
எற்றர்கோயிலெதிர்கொள்பாடியென்பதடை
[வாமே.”

“எரியார்மழுவொன்றேந்தியங்கையிடுதலையே
[கலன]
வரியார்வனையாராயம்வவ்வாய்மாநலம்வவ்வுதியே
வரியாநாவின்வேதநதன்தாமரைநான்முகத்தன்
பெரியான்பிரமன்பேணியாண்டபிரமபுறத்தானே.”

“வாயலின்மன்னர்வணங்கிநிற்பவந்தாங்
கேயினசெய்யுமடந்தைமாரோடேகி
பாயல்துறந்தபடைத்தடங்கண்மென்றோள்
ஆயிழைதன்னையடைந்தவாழிமன்னன்”

“அடைந்தவனோக்சியரந்தையென்கொல்வந்து
தொடர்ந்ததெனத்துயர்கொண்டுசோருநெஞ்சன்
மடந்தையைமானையெடுக்குமானையேபோல்
தடங்கைகள்கொண்டுதழிஇயெடுக்கலுற்றான்”

“ நின்னுதொடர்ந்தநெடுங்கைதம்மைநீக்கி
மின்னுவள்கின்றதுபோலமண்ணில்விழ்ந்தாள்
ஒன்றுமியம்பலவிடுயிர்க்கலுற்றான்
மன்றலருந்தொடைமன்னனாவினான்”

இவைமுதல் விளச்சீராய் இரண்டாவது கூவிள
மாய் மூன்றுநான்கும் நெடிநீறுநீங்கியதேமாவாய்
கடைபதுதேமாச்சீராய் வருகின்ற க லி த் து னை
யென்க.

சந்தவுறுப்பியல்.

1. சீரியவினாலமைவதீந்தமிழ்விருத்தம்
ஆரியமறைந்தவுயர்சந்தவபிதான
வாரியதுமாத்தினாயினாலமைபுமென்ப
பாரியலமைந்தபதுமத்திருவணங்கே.

(இ-ள்.) இன்னவீர் வரத்தகுமென்னு மிலக்கண
த்தைப்பொருந்தின மதுரமான தமிழ்விருத்தங்கள்.
வடமொழியிற்சொல்லிய சிறந்த சந்தமென்னும்
பெயரையுடைய சமுத்திரம் மாத்தினாயாகிய இலக்
கணத்தைப் பொருந்துமென்று சொல்லுவர்-எ-று.

2. குற்றயிர்தனக்குமிருமாத்தினாகுறித்தார்
ஒற்றதையடுத்தையினொன்றுதனிநிற்பின்
மற்றவுயிர் மாத்தினாயிரண்டெனவகுத்தார்
ஒற்றதையடுப்பினுமுணர்ந்தறியவல்லார்.

(இ-ள்.) உணர்ந்தறிய வல்லவர்களாகிய வட
மொழியாசிரியர் குற்றெழுத்துக்கும் மெய்யெழுத்த
தையடுத்திருக்குமானால் மாத்தினாயிரண் டெ
ன்று குறித்தார். மெய்யெழுத்தடுக்காது தனி நிற்கு
மெனில் ஒருமாத்தினா குற்றெழுத்துக்குக் குறித்
தார். மற்ற நெட்டெழுத்துக்கு மெய்யடுத்தாலும்
தனிநின்றாலு மாத்தினாயிரண்டென வகுத்தார்.

மெய்யடுத்த குற்றவிற்கு மாத்திரையிரண்டென்பது சந்தையிருத்தத்துக்கே யுரித்தாய் “முன்னுயிரளவிரண்டா நெடிலொன்றே, குறிலோடையேளக்குறுக்கமொற்றள, பரையொற்றிக்குறுக்கமாய்தங், கால் குறன்மகோனாய்தமாத்திரா” என்னுஞ்சாதாரண விதிக்கு விரோதித்து மமைகின்றதென்னும் புதுமை தோன்ற “குற்றவிர்தனக்கும்” என உம்மை கொடுக்கப்பட்டது. ‘இயல்பெழுமாந்தரிமை நெடிலமாத்திரா’ என்னும் விதியே சந்தத்துக்கு மமைதலால் கூறவேண்டாதாயிற்று. மெய்யடுத்த குற்றெழுத்துக்கிரண்டு மாத்திரையென்பது புதிய விலககணமாகலின் முன்வைக்கப்பட்டது.

3. நீண்டவுயிரொற்றுடையநீண்டிலதிரண்டும் நீண்டகுறிலே, தனிநிகழ்த்தகுறிலென்றே மாண்டவழிதானமவைவைத்ததுபொருத்த வாண்டுவருநீண்டுநனியல்குமிடைமாதே.

(இ-ள்.) நெட்டெழுத்து மெய்யடுத்த குற்றெழுத்தா அநியவிரண்டும் நெட்டெழுத்தென்னும் மெய்யடுத்த குற்றெழுத்தே குற்றெழுத்தென்னும் முன் மாட்டிய மாத்திரா இலக்கணத்துக்கொக்க வைக்கப்பட்டதாயி மாட்சிமைபடைந்த பெயர்கள் இத்தாலிலாண்டு வரப்பெறும்-எ-று.

4. அத்தத்துறைகுன்றியவக்கரமே சந்தத்தினிவிடுயிராஞ்சமமாய் வந்துற்றிடுசீர்கடையவ்வழியாஞ் செந்தாமரைசேர்திருவாணுதலே.

(இ-ள்.) பாதாந்தத்திலுள்ள குற்றெழுத்து சந்தப்பாக்களில் நெட்டெழுத்தாகும். ஓரடியின் சமமாய் வருகின்ற சீர்களின் (ஓரடியின் சமபாகத்தின்) விவதியிலுமவ்வாறேயாகும்.

“அங்கிங்கெனதுபடி யெங்கும்பரகாசமாய்
ஆனந்தபூத்தியாகி.”

இதனிலுதியிலுள்ள ‘வி’ யாகிய குறிலை நெடி-லாக
வுரைக்க.

“முந்தொருகாலத்தின் முவுலகந்தன்னில்
வந்திடுமுயிர்செய்த வல்வினையதனாலே
யந்தமின்மறையெல்லா மடிதலைதடுமாறிச்
சிந்திடமுனிவோருந் தேவருமருளுற்றார்.”
(கந்தபுராணம்.)

இதிலொவ்வோரடியு மிரண்டு சம்பாக ங் க ளை
யுடைத்தாயிருக்கின்றது. ஆகலின், ‘வந்திடுமுயிர்
செய்த’ என்னுமரைபடியினந்தத்திலுள்ள தகரம்
குற்றெழுத்தை நெடி-லாகக்கொள்க.

ச ந் த வி ரு த் த ம்.

கலிச்சந்தவிருத்தம்.

1. முதலெழுத்து மூன்றுகுற்றியிர்
மதியிரண்டு மாறிமாறியே
வதியுமேன் மனோரமாவென
வுதவின ருவப்பநாமமே.

(இ-ள்.) முதல் மூன்றெழுத்து குற்றெழுத்தாய்
எண்ணுகின்ற நெடில் குறிலென்னுமிரண்டெழுத்து
மாறிமாறித் தங்குமானால் மனோரமாவென்று உவப்
பநாமம் வைத்தார்-எ-று.

இதில் முதல் மூன்று சீர்களு மூன்று மாத்திரை
யளவுடைத்தாய்க் கட்டையது ஐந்துமாத்திரைக் கூவி
ளச்சீராய் முதற்சீர் புனிமாச்சீராய் வருமெனினு

மாயையுமென்க. மாறிமாறியே 'வதியுமேல்' என வரையரையின்றிக் கூறப்பட்டதேனும், கலிச்சந்த மாகையாலும் முன்னுமாத்தினாச் சீர்களைக் கூற முதற்புகுத்தமையாலும், நெடிலங் குறிலும் மும்ம டங்கு மாறிவந்துகடையில் நெட்டெழுத்தோடு முடியுமென்க.

2. முந்துமுன்னுமுன்றெழுத்தவா
யந்தமொன்றுமைந்ததாகுமால்.

(இன்.) முதல் முன்று சீர்களு முன்று மாத் தினாச் சீர்களாகவும், இறுதிச் சீரைந்துமாத்தினாச் சீராகவும் நடக்கும்-எ-று.

முன்று மாத்தினாச் சீர்களிலெனையேனு முதல் முன்றிடத்திலும், ஐந்துமாத்தினாச் சீர்களிலெனையேனும் இறுதிச் சீராகவும் நடக்குமென்க. இவ் விதச் செய்யுட்களின் நான்குபாதங்களு மாத்தினா யளவான் ஒன்று சீரளவாறு மெழுத்தளவானும் பே தப்படுவதால், இவைகள்தமிழிற்கேயுரியனவென்க.

“வரமதேவனென்னுமாமுனி
காமரன்னைகருவினவையுநாட்
பேமுறுக்கும்பிறவியஞ்சின
னேமுறுமையிதுநனைக்குமால்.”

“வன்புழுண்டமனவகப்படா
வென்புழுண்டவிறைவார்தம்மடிக்
கன்புழுண்டவறிவின்மேலவர்
துன்புழுண்டதோடர்புநீக்குவார்.”

(காஞ்சிபுராணம்.)

இவைபோன்ற விருத்தங்களிவ்விதியாலமைபு
மென்க.

குற்றெழுத்திதுதியாய காய்ச்சீனாந்து மாத்தினா
யாகலான் அந்தத்தில் வரப்பெறுமோவெனின், சந்
தமாகையால் அந்தத்திலுள்ள குறிலை நீட்டின் ஆறு
மாத்தினாயாகலான் வரத்தகாது என்க.

3. நாலக்கரமுற்றுநடக்குமவை
நீலக்குழலாய்நிகழும்பலவாய்
நாலக்கரமானவில்வெண்டனையிற்
சாலப்பகர்வார்தமிழ்நாவலரே.

(இ-ள்.) நான்கு மாத்தினாச்சீர்களால் நடக்குஞ்
சந்தக்கலிவிருத்தங்கள் பலவிதமாய் நிகழும். நான்
கு மாத்தினாயுள்ள மாச்சீனாச் சொல்லுகின்ற வெ
ண்டனையில் தமிழ்ப்புலவர் மிகவும் பாடுவர். அது
பலவிதமாய் நிகழுமென்பவற்றுளொன்று.

இதற்குப்பெயர் பின் விருத்தத்தாற் காட்டப்
படும். நான்குமாத்தினாப் புளிமாச்சீர் நான்குவரு
மெனினுமமையும். நீண்ட இறுதியையுடைய புளி
மாச்சீர் நான்கென்பதுமதுவே. அக்கரமென்பது
குற்றெழுத்தினொருமாத்தினாயென்க.

4. நினானேர்முதலாநிகழும்வகையா
னிருபாலவைதம்மியல்பென்றனரால்
நினாயேமுதலாநிகழ்தோடகமென்
றுனாயும்பெயரோடொளிர்காந்தியுமே.

(இ-ள்.) நினாயசையும் நேரசையுமடி முதலில்
நிகழுகின்ற தன்மையினால் முன்பாட்டிற்சொன்ன
விருத்தங்களிருபகுப்பாகிய வியல்பையுடையன
ளென்று சொன்னார். அவைகள் நினாயசை முதலில்
நிகழுந்தோடகமென்னும் பெயரும் விளங்குகின்ற
காந்தியுமாம்-எ-று.

முன்விருத்தம் காந்திவிருத்தத்துக்கும் இது தோ
டகத்துக்கு முதாரணமா மாறுகான்க.

சந்தக்கலி விருத்தம்.

5. வேதப்பொருளார் விண்டோய்மொழியார்
ஒதிற்றிலிர் தோதுந்தமிழே
தீதற்றநலந் தேமாபுளிமா
பேதைக்குணமார் பின்றுழ்குழலே.

(இ-ள்.) வேதப்பொருளடங்கிச் சிறப்புற்றோங்
கிய ஆரியமொழியார் இதையோதிலர். (ஆயினும்)
தமிழ்மொழியினுண்டு. குற்றமற்ற நல்ல தேமாபுளி
மாசரீர்கள் (கலந்துவருமென்க.)

நான்குமாத்தினாத் தேமாபுளிமா வருமென்க.

6. ஒருநான்குலைப்புளிமாவொருநான்காய்
மருவக்கடைநீடுயிர்வந்திடுமன்றே.

(இ-ள்.) நான்குமாத்தினாப் புளிமாச்சீர் நான்கு
புணரப் பாதாந்தத்தில் நெட்டெழுத்து வரும்.

“குலப்படையான்விடையான்குநிற்றான்
காலன்றனையாருயிர்வவ்வியகாலன்
கோலப்பொழில்சூழ்ந்தகுரங்கணின்முட்டத்
தேலங்கமழ்புன்சடையெந்தைபிரானே.”
(சம்பந்தர்.)

என்பதும் இவ்விருத்தமே என்க. நேரசை முத
லாயினது.

“பலவும்பயனுள்ளனபற்றுமொழிந்தோங்
கலவம்மயில்காமுறுபேடையொடாடிக்
குலவும்பொழில்சூழ்ந்தகுரங்கணின்முட்டத்
நிலவும்பெருமானடிநித்தநினைந்தே.

என்பது நினாமுதலாயினது.

7. கோதறுகூவிளமுன்றெருதேமா
போதரமேலவர்போற்றியதற்கே
மாதரசேயழகேமயிலேமால்
தோதகமாம்பெயர்சொற்றனரன்றே.

(இ-ள்.) குற்றுயிரீற்ற கூவிளச்சீர் மூன்றும்
நான்குமாத்தினாத் தேமாச்சீரொன்றும்வரப் பெரி
யோரதற்கு மேன்மைப்படுத்தித் தோதகமாயியபெ
யரைச்சொன்னா-எ-று.

நான்குமாத்தினா மாச்சீராலாய விருத்தங்களைச்
சொல்லி நான்குமாத்தினா விளச்சீருள்ள விருத்தத்
தைச் சொல்வதால்கோதறு என்பதற்கு குற்றுயிரீ
ற்றெனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது.

8. சம்பகமாலாச் சந்தவிருத்தத்
தம்பகமெட்டேழ் தானமிரண்டில்
அம்புவியாய்குற் றுவிபுமுன்றில்
வம்பவிழ்கோதாய் வந்தனமாதோ.

(இ-ள்.) எட்டு, எழு, இரண்டு, மூன்று இந்த
இடங்களில் பூமியிலுள்ளோர் ஆய்கின்ற குற்றெழுத்
தும் வந்தபாதங்கள் சம்பகமாலாச் சந்தவிருத்தப்
பாதங்கள்-எ-று.

குற்றவிபுமென்றமையால் மற்ற இடங்களில் நெ
ட்டெழுத்து மென்பதாயிற்று.

9. சீரோநீருந் தேமாமுற்றும்
பாராய்தேனார் பாலேய்தீஞ்சொல்
வாரோர்கொங்கைப் பூனார்மானே
பேரோவித்யுன் மாலைப்பேசே.

(இ-ள்.) அடிமுழுதும் நீண்ட தேமாச்சீரோ வரு
வது காண்க. அதற்கு வித்யுன்மாலைப் பெயரைச்
சொல்லு-எ-று.

“வியாவாமா மாவாயாவீ
யாவாயாரா ராயாவாயா
வாயாடேமா மாடேயாவா
மாராமாதோ தோமாராமா.”

“தேடர்வாழை மாவிடாதே
தேனாராமா வாழாயாதே
தேயாழாவா வாரானாதே
தேடாவிமாழைவாடாதே.”

இவைகளும் வித்யுன்மலை விருத்தங்களாம்.

10. வாழியென்னு முதா ரணமாச்சீர்
குழுமோரிரு கூவினா தாய்மா
வாழிவைய மறைமணி ரங்கப்
பாழியங்கவி பைந்தொடிமாதே.

(இ-ள்.) வாழியென்னும் வாய்பாட்டு மாய்ச்சீரு
மாராய்ச்சீர் இரண்டு கூவிளச்சீரும் தாய்மையான
மாச்சீரொன்றும் (தேமா என்றபடி) வருவது கடல்
குழிந்த வுலகத்தார் சொல்லுகின்ற மணி ரங்கமென்
னும் பெருமையான விருத்தமாகும்—எ-து.

11. இனியநாயகா வென்னையாளவா
வனையமாவிளத் தாம்விருத்தமே
தனிமுகத்தினாய் சம்மதப்பெயர்
புனையுமென்பரால் போற்றுதூல்வரால்.

(இ-ள்.) ‘இனிய’ வென்பதைப்போன்ற குறி
லீற்றுப் புளிமாவும், ‘நாயகா’ இதைப்போன்ற
நெடிலிற்றுக்கூவிளமும், ‘என்னை’ இதைப்போன்ற
குறிலீற்றுத் தேமாச்சீரும், ‘ஆளவா’ இதைப்போ
ன்ற நெடிலிற்றுக் கூவிளமும் ஆகிய மாச்சீர் விளச
்சீரிலாகும் விருத்தம் சம்மதப்பெயரினைத் தரிக்கு
மென்று யாவரும் போற்றுதூல்வல்லவர் சொன்
னு—எ-து.

12. நாலோடொன்பது நாலுமொன்றுமேழ்
பாலேகுற்றாயிர் பாங்கர்நெழுத்
தாலேமுற்றிடு மாகினுமமு
மேலாஞ்சுத்த விராட்டுமேவுமால்.

(இ-ள்.) நான்கு, ஒன்பது, ஐந்து, ஏழு இவ்விடங்களில் குற்றாயிரும், மற்ற இடங்களில் நெட்டெழுத்துமாகிய இவைகளால் முடியுமானால் மேலாகிய சுத்தவிராட்டென்னும் பெயரைப்பொருந்துமென்று வாறு.

13. ஓர்நெடிலுமுக்குறிலு முற்றசிறுமுக்கா
யோர்நெடிலுமோர்நெடிலு முற்றதொருதேமா
நேர்நிறையுமாகிலது நீள்வனமபூரப்
பேர்பெறுமெனப்பகர்வர் பேரியதெரிந்தோர்.

(இ-ள்.) ஒரு நெட்டெழுத்தாலும், மூன்று குற்றெழுத்தாலுமாகிய மூன்று சிறிய காய்ச்சீரும், இரண்டு நெட்டெழுத்தாலாகிய தேமாச்சீரொன்று முறையே அடிநிறையவருமானால் அது நீண்ட வனமபூரமென்னும் பெயரைப் பொருந்துமென்று பெரிய விலக்கணங்களையறிந்தோர் சொல்லுவர்-எ-று.

இதுவே இந்துவதனுவெனவும்படும். ஓர் நெடில் மூன்று குறிலாகிய காய்ச்சீர் குற்றாயிரீற்றதால் சிறுகாயென விசேடிக்கப்பட்டது.

14. நுவணந்தனிற்பேரியதுண்மறைகளோபோல்
புவணந்தனிற்பேரிய பொன்னிமயமேபோற்
சிவனுந்தனித்தகையதேவமொழிவல்லோர்
நவநந்திநீயென நவின்றபெயர்நாடே.

(இ-ள்.) நுவணந்தனிந்த வேதங்களைப்போலவும், பூமியில் மலைகளுக்குட் சிறந்த பொன்னிமயம் போலவும் பொருந்திய ஒப்பற்ற தன்மையுள்ள

தேவபாடை வல்லவர் நவநந்தினி என்று சொல்லிய பெயரைக்கண்டறிக-எ-று.

இவ்வுதார விருத்தத்தால் நவநந்தினியினுடைய விலக்கத்தை யறிந்துகொள்க.

15. முந்தோர்குறிற்கடை முடிந்துமாங்காய்
பிந்தோரிடத்தொரு விளங்காய்பிறங்க
முந்தோரிடத்தினது முன்றுவதாக
வந்தாலதைத்தமிழ் வலாராதரிப்பார்.

(இ-ள்.) முன்வருகின்ற குறிலிற்றுமாங்காயும், பின்வருகின்ற வொருவிளங்காயும் தோன்ற, முன்றுவதுள் முதற்சொல்போன்று வந்தால் அதைத் தமிழ்ப்புலவர் பெருமைப்படுத்துவர்—எ-று.

முதற்சொல் மாங்காயெனினும் தேமாங்காயாகவும், பின்வருவது விளங்காயெனினும் ஒன்று நடுவில் மிகாத குறிலிற்றுக் கூ விளங்காயாகவும், நாலாமிடத்தில் தேமாச்சொற்கவும்இவ்வுதாரணப்பாட்டாற்கொள்க.

16. வாரோறுகொங்கை மதனக்கொடிவனப்பிர்
பாரோமமாக்குநர் படுக்குநரிடும்பை
நீயேயிலொளி நிகழ்த்துபவர்மைந்தர்
யாரோதுறக்கில ருயிர்ப்பிழிபுதேர்வார்.

இது வனமயூர விருத்தத்தைப்போன்று முதற்சொல் குறிலிற்றுத் தேமாங்காயானமை காண்க.

17. பாராக்கடுங்கால் வசப்பட்டிலைந்த
சீராழியென்றே நீனைக்கின்றவாழ்வை
யாரோகடப்பார்கலத்திரிலீலோல்
சீராரகுணத்தீர் திருப்போலுருப்பிர்.

இதில் குறிலிற்றுத் தேமாங்காய் மூன்றும் தேமா வொன்றும் வந்தமை காண்க.

18. நீடெழுத்தி லுதி நீங்கியமாவி
 னோடுமுன்றுகுறி லீற்று.றுகாய்ச்சீர்
 கூடுமற்றையவை கூவினோதேமா
 குடுமால்பெயர் சுவாகதமென்றே.

(இ-ள்.) குற்றெழுத்தீற்றுமாச்சீரோடு முன்று
 குற்றெழுத்து இறுதியிலுள்ள காய்ச்சீரும் இவைக
 ளோடு சேர்கின்ற கூவிளமுந் தேமாவும் உள்ள அடி-
 சுவாகதமென்னும் பெயரைக்கொள்ளும்—எ-று.

கூவினோ எ-து குறிலீற்றதென்க.

19. ஒன்றுமுன்றுபதி னொன்றொடொன்பதே
 மென்றதானமவை நீடெழுத்தவாய்க்
 குன்றெழுத்தொழி யிடத்துகூடுமே
 லொன்றுநாமமிர தோத்தமோதினார்.

(இ-ள்.) ஒன்று, முன்று, பதினொன்று, ஒன்
 பது, ஏழ் என்ற இடங்களில் நெட்டெழுத்தும்,
 மற்ற இடங்களில் குற்றெழுத்தும் வருமானால் அத
 ற்குப்பெயர் இரதோத்தஞ்சொன்னார்.

20. சிற்றுவியெழுத்தாவினு தேமாங்கனிமுன்றோ
 டிற்றுவிருநெட்டக்கர மொன்சொற்றமிழுடே
 பொற்றாமரைநாணுந் திருபோலும்வதனப்பும்
 பிற்றாழ்குழலாயக்கவி பேரோமதனார்த்தை.

(இ-ள்.) குற்றெழுத்தீற்றுத் தேமாங்கனி முன்
 றினோடு இரண்டு நெட்டெழுத்துப் பொருந்துமானா
 ல் தமிழில் அக்கவியின்பெயர்மதனார்த்தை-எ-று.

21. புளிமாங்கனிபுளிமாங்கனி
 புளிமாங்கனியருகே
 புளிமாவருமமிழ்தாலியை
 பொலனங்கொடியிடையே

நனிநச் சினைமலர் வித்தன
 நனிநத்துறைதிருவே
 கனியைத்தருகவியேயதி
 கரினியெனமொழிவார்.

(இ-ள்.) மூன்று புளிமாங்கனியின்றாகே ஒரு
 புளிமாவரும். அது களிப்பைத்தருகின்றவிருத்தமா
 ளும். பெயர் அதிகரினியெனச் சொல்லுவார்.

புளிமாங்கனியென்பது குற்றுயிரிற்றதென்க.

22. மூன்றோடொருநான்கே
 மும்மூன்றோடுபத்தே
 தோன்றாவிசுருங்கத்
 தோன்றுங்கவிநாமம்
 வானோய்மொழிவல்லார்
 வைத்தார்மணிமாலை
 மின்றோய்விழிவேலால்
 வெல்லப்பொருதையால்.

(இ-ள்.) மூன்று, நான்கு, ஒன்பது, பத்து இந்த
 மூலக்கவிர்த்தோன்று முயிர் நெடிலாக உண்டாகும்
 விருத்தத்தின் பெயர் வானளவு பறந்து வியாபிக்
 கும் பாடைவல்லார் மணிமாலை என்று வைத்தார்.

23. அஞ்சுயிர்க்குவிளச் சிரினுலாகுமா
 லெஞ்சலில்கேள்வியார் சிரக்வினியென்றனர்
 கஞ்சமோவேல்கொலோநாமபாணங்கொலோ
 அஞ்சுமிதென்கொலென்றைபுறுங்கண்ணியே.

(இ-ள்.) சிரக்வினிவிருத்தம் ஐந்துமாத்தினாக்
 குவிளச்சிரினுல் வருமென்று குறைவற்ற கேள்வி
 யுடையார் சொல்லினர்.

24. ஒன்றுமூன்றினுட னேழுபதினென்றுபதினைந்
 தென்றவாவிநெடிலாய்ப்பிறவேழுத்திலகுவாய்த்

துன்னுமாறறிகது மொழியிலங்குவதனப்
பொன்னுமாருயிரெனப்பொலியும்வேனயனமே.

(இ-ள்.) ஒன்று, மூன்று, எழு, பதினொன்று, பதினெந்து என்னுமிடங்களிலுள்ளவுயிர் நெடிலாய் மற்
றவைகுறிலாய்ப் புணருமாறறிக.

25. முன்னதுகூவிளமாய் முன்றதுமவ்வியலார்ப்
பின்னதுகாயினுதிப் பெற்றிடுகூவிளமா
யன்னதுநான்கினையு மாடருமென்றுணரோ
நன்னுதலந்துவர்வாய் நாரிபர்நாயகமே.

(இ-ள்.) முதற்சீர் கூவிளமாகவும், முன்றுவது
மந்த இலட்சணத்தைப்பொருந்தியதாகவும், இரண்
டாவது கூவிளங்காயாகவும், அந்தக் கூவிளங்காயே
நான்காமிடத்தையு மாண்டுவருமென்றுணர்க-எ-று.

நான்குமாத்திராக் கூவிளமும் ஆறு மாத்திரை
புடைத்தாய் நடுவினெட்டெழுத்துமிகாத கூவிளங்
காயும் வருமெனக் கொள்க.

சந்தக்கலித்துறை.

1. முவெழுத்துமைந்தெழுத்து முற்றுவ
மேவுமென்பசேணிராம மேலையோர்
பாவியல்பசந்தமிழ்க் கிலாதவே
தேவபாடைதன்னுளாய்ந்து தேர்கவே.

(இ-ள்.) மூன்றெழுத்துச்சீருங் கடையிலைந்தெ
ழுத்துச்சீரும் புணரும் விருத்தங்கள் சேணியென்
னும் பெயரைப் பொருந்துமென்று சொல்லுவர்
பெரியோர். பாக்கள் பொருந்திய தமிழினில்லாத
வைகளைத் தேவபாடையிலாய்ந்தறிக—எ-று.

இவ்வுதாரணப்பாட்டால் முன்றென்பது, முன்று
மாத்தினாத் தேமா என்க.

2. நான்மாத்தினாவெண் டனாமாக்கண்டக்குறுமே
ஐன்மாத்தினாமா நளினியெனநாடுவரால்
வான்மாத்தினாயய வளம்பெறுபாடைகடாய்
நான்மாத்திரமாய தனித்தகைபாடையினே.

(இ-ள்.) நான்குமாத்தினாயளவுள்ள வெண்டனை
பிற புணர்ந்த மாச்சீர்கண்டக்குமானால் நான்குமாத்
தினாமாச்சீர்கலித்துறையோடு நளினி விருத்தமாகு
மென்று அதிக சிறந்ததும் வளப்பமான பாடை
களுக்குள் தாயுமானஒப்பற்ற பெருமையுடைய பா
டையில் ஆராய்ந்து சொல்லப்படும். முதல் தினை
யசையானால் நளினியாகுமென்க.

3. முற்றக்கரநான்களவை
யொருந்குமுழிப்பின்
முற்றக்கடையோர்நெடிசெய்
துடும்வெண்டனைமுற்றும்
பற்றக்குறியாய்பனைமா
முலைவெம்பணவல்குற்
கற்றைக்குழலார்கருள்
நயனக்கனிவாயே.

(இ-ள்.) நான்குமாத்தினாயளவுள்ள வைந்துசீர்
கூடிப்பின்னிதுதியில் முடிவெய்த ஓர் நெட்டெழுத்
தைப் பொருந்தும். முற்றும் வெண்டனையிற் கூடும்.
அதைக்குறிக்கோள்க.

4. முன்னேதேமாபின்னதுதேமாமொழிமூன்றில்
துன்னுஞ்சோகூவிளநான்கிற்றுதுதேமா
பொன்னேயைந்திற்புல்லியசோபுளிமாங்காய்
சொன்னுர்பேமோமத்தமயூரத்தொடர்பென்றே.

(இ-ள்.) முதற்சீர் தேமா, அதற்குப் பின்னுள்ள துந்தேமா, சொல்லுகின்ற முன்றாமிடத்திற் பொருந்துஞ் சீர்கூவிளம் நான்மில் நெருங்குகின்ற தேமா ஐந்திற் சேருகின்ற சீர்புளிமாங்காய். இப்படி வருமானால் மத்தமயூர விருத்தமென்று அதற்குப் பெயர் சொன்னார்.

நான்குமாத்தினாச் சீர்களாலாகுஞ் சந்தக்கலித் துறை முன்னும் பின்னுஞ் சொல்லப்படுவதால் இவ் விருத்தத்திற் சொல்லப்பட்ட தேமா புளிமாச்சீர்கள் நான்கு மாத்தினாயளவினவென்பது கூறாமலே யமைகின்றது.

5. குற்றயிராவினுகூவிள
மைந்தொடுகூடியநேர்
பெற்றுமஸ்வகதிப்பெய
ஒன்றனர்பேரியலோர்
சிற்றிடைமுற்றிழைமைநய
னக்கனிசேயிதழம்
பொற்றிதலைப்பொலிபூண்முலை
யேந்துபொலன்கொடியே.

(இ-ள்.) குற்றமுத்தீற்றுக் கூவிளமைந்தோடு நேரசையைக்கொண்டு முடியு மஸ்வகதி விருத்த மென்று சிறந்த இலக்கணங்களையறிந்தோர் சொல் லினர்.

6. நளாதவுயிரீற்றினோரைந்து
மாங்காய்ப்பினிடக்கரத்
தாளாளுதித்திட்டமாங்காய்க்
கலிக்காயசந்தத்துறை
யாளாதகவியல்லவழகார்
பசங்கிள்ளையனமேயெனும்
வாளாயமைக்கண்ணடங்கா
முலைக்குன்றுமடமங்கையே.

(இ-ள்.) குற்றெழுத்தாகிய இறுதியையுடைய வைத்துமாங்காய் மதன்மின்னரொரு நெட்டெழுத் துமுடைய பாதத்தினாலுண்டாகு மாங்காய்ச்சீர்ச் சந்தக் கலித்துறை புலவராலாளப்பட்ட விருத்த மேயாம்-எ-அ.

7. நாலொருமாத்தினாயளவிற்ஞேன்றியநாலிருநீர் பாலறவினையாப்பாடினர்பலதிந்தமிழோரென் றுலதுகலவைச்சந்தத்துறையென்றறைகிற்பாய் பாலதுபுனாபும்பாய்மனமிள்கும்பனிமொழியே.

(இ-ள்.) நான்குமாத்தினா யளவினாலுண்டாகிய எட்டுச்சீர்களைப் பேதமின்றிப் புணர்த்திப் பல மது ரமான தமிழ்க்கவிகள் பாடினாரென்ற லதைக் கல வைச்சந்தத்துறையென்று கூறுவாய்.

8. முதலுமுன்றதுமாவினத்தொருமுன்றெழுத் துதவுசிரதிரண்டுநான்கொருநான்கெழுத் துதவுகூவிளமைந்திலோங்கியகூவிளம் மதிதுதற்கலையல்குன்மந்தளிர்மேனியே.

(இ-ள்.) முதற்சீரும் முன்றாவது சீரும் மூன்று மாத்தினாயளவுள்ள மாச்சீராகவும், இரண்டாவதும் நான்காவதும் நான்கெழுத்து அளவுள்ள கூவிள மாகவும் ஐந்தாவதில் நீண்ட கூவிளமாகவும் பெ ழும்-எ-அ.

9. முக்குலிவின்றளவு பத்தநாய
தாவிவருமுன்றினுடன்
டக்கரமுமற்றொரிரு காயுமுடை
தாவினையுமாய்ந்தறிகவே
மிக்கவருரைத்தகவியாகுமென
வன்னநடைமின்னினிடையே
செக்கரவிந்தவதனக்கரிய
கூந்தலொளிசெய்யதிருவே.

(இ-ள்.) முன்னு குற்றெழுத்தை இவ்விதமிலு
டைய வைந்துமாதத்தினாயளவாகிய வைந்துகாச
சிருமொருநெட்டெழுத்துமுள்ள பாதத்தைப்பெரி
யோராண்ட விருத்தமாக ஆராய்ந்தறிக—எ-று.

10. நீதியிர்க்குவிளக்கருவிளச்
சிரினானேர்ந்தவற்றைப்
பாடுலும்பாவெனப்போற்றினார்
பஃலுறைப்பாவெனந்தண்
னீடலைக்கடலையாரறிவெனுங்
கிரியினுனிலைமருந்தைத்
தேடினாண்டரும்பருகவீரந்
தென்மொழிப்புலவரம்மா.

(இ-ள்) பல துறைகளையுடைய பாவென்னுங்
குளிர்ந்த நீண்ட கடலையரிய அறிவென்னுமலையினுல்
நிலைபெறச்செய்யும் அமிழதை தேவரும் புசிக்கக்
கடைந்த இனிய தமிழ்ப்புலவர் நீண்டவுயிரீற்ற வி
ளச்சிரினானுண்டாகும் விருத்தத்தைப் பெருமை
நங்கிய விருத்தமாகக்கொண்டார்.

11. ஐந்துயிர்க்காயோடுமைந்துயிர்விளத்
தோடுமைந்திடத்தே
யைந்தினொடிரண்டுபெறுகாய்கனிச்
சீரோடுமாகுமன்றே.

(இ-ள்) ஐந்துமாதத்தினாக் காய்ச்சீராலும், விள
ச்சீராலும் ஐந்தாமிடத்தில் ஏழுமாதத்தினாக் காய்ச்
சீராலும் கனிச்சீராலுமாகும்—எ-று.

12. நேரொன்றுகாயுநிறையொன்றுநேருமுதலீ
நீரொன்றொடொன்றினிறையொன்றுகாயதியலு
நேரொன்றுநேரினிகழ்வாமிகுந்தவிடமே [லே
வாரொன்றுகொங்கைமதி போன்றிலங்குதுத

(இ-ள்) முதற்சீருங் கடைச்சீரும் தேமாங்காய்ச்சீர் புளிமாச்சீராகும். முன்றில் புளிமாங்காய்ச்சீர் பயிலும். மற்ற இடங்களில் தேமாச்சீர் வரும்-எ-று.

ஆறுசீர்ச்சந்தவிருத்தம்.

1. முன்றெழுத்தினாறுசீருமுற்றெழுத்துமே
தோன்றுமோரடிக்குதுண்மருங்குதொண்
[டையே
போன்றிலங்குசெய்யவாய்ப்புலம்புபோற்
[ரெடி
வான்றயங்குமிந்துவான்முகப்பொலன்கொட.

(இ-ள்) முன்றுமாத்தினாயளவுள்ள ஆறு சீரும் ஒருநெட்டெழுத்து மோரடிக்குத்தோன்றும்-எ-று.

2. குறையாப்புளிமாவிருமுன்றுகடைக்
குறியாக்குறியொன்றே
யுறையாவருமாலொளிவான்முகமைக்
குழலாரொருமாதே.

(இ-ள்) நீண்ட புளிமாச்சீர் ஆறும் கடையில் நெட்டெழுத்ததோன்றும் பொருந்திவரும்-எ-று,

3. குற்றையிரிற்றறு கூவினையோடொரு
நெட்டுயிர்கூடிமால்
பொற்றளிர்மேனியருங்குவளைக்கணி
லங்குஅபூங்கொடியே.

(இ-ள்) குற்றையிரிற்றிலுடைய ஆறு கூவிளச் சீரோடு நெட்டெழுத்துக்கூடுமென்றவாறு.

4. நாலக்கரவினையோடுமாவிறுதியி
லொருகாய்நடைபெறுமால்

தாலக்கனிமுலைநிலக்குமுலொரு
சாலத்தனுவிடையே.

(இ-ள்) நான்கெழுத்தளவுள்ள விளச்சீரும்
மாச்சீரும் கடைவிலொரு காய்ச்சீரும் நடக்
கும்—எ-று.

5. காய்விளமடுத்தவொருசீர்விளமிறுத்த
கனிகாமுறவுதித்தியலுமால்
வேய்புனாதுணைக்கரமுமாந்தளிரொனத்திகழு
மேனியுமுடைச்சுரிசுமுல்
காய்விளமடுத்தவொருவைந்திறுமிடத்தினது
காணுறுநெடிற்கடையெனப்
பாய்புனலுடுத்தவுலகோரிதனெழுத்தளவு
பாங்குறவிதித்தனரரோ.

(இ-ள்) விளத்தையடுத்த காய்ச்சீர்களும் விள
மானது கொண்டுமுடிந்த வொரு கனிச்சீருந்தோ
ன்றி யினிதாய் நடக்கும். விளத்தை யடுத்தனவா
கிய காய்ச்சீர்களுக்கு மாத்திரை ஐந்தாகும். கடைச்
சீர் ஐந்துமாத்திரையோடு கடையில் நெட்டெழுத்
துளதாய்க் காணப்படுமென்று அலைகின்ற கடல்
குழந்த வுலகத்தோரிதற்கு எழுத்தளவு விதித்தா
ரென்க.

விளமடுத்தகாயெனவே விளங்கா யென்பதும்
விளமிறுத்த கனியெனவே விளங்கனியென்பதும்
கருத்தென்க. விளங்காய்க்கு மாத்திரையைந்தென்
றமையால் மூன்று குறியீற்று விளங்காயென்பதும்
ஏழுமாத்திரை விளங்கனியெனவே மூன்று குறியு
மதற்குப் பின்னரோர் நெட்டெழுத்தும் உடைய
விளங்கனியென்பதும் பெறப்பட்டது. நெட்டெழு
த்தே யன்றிக் குற்றெழுத்தும் இக்கனிச் சீரந்தத்
தில் வருமேயெனின், 'அந்தத்துறை குன்றிய வக்

காமே, சந்தத்தினி விடுவோஞ்சாமமாய்' என்னும்
விறிப்படி. அக்குறிலும் நெடிசெனனே கொள்க.
ஐந்துமாத்தினா விளங்காய்ச்சிர் ஐந்து வருமென்
பயு உதாரணத்தாற்காண்க.

6. கள்ளாறுபோதோகடுங்காமனம்போ
சருங்காலனோவன்றெனி
எள்ளார்நடுங்கத்தனிச் சூரனேயேந்து
நாமப்புலால்வெல்கொலோ
கள்ளார்நடித்தாமனாத்நெருந்துங்
ககும்புள்ளெனத்தக்கவோ
உள்ளாறுபாமக்கொடுத்திருந்தே
யோளிக்காத்திறக்கண்களோ

(இ-ள்) இவ்விருத்தம் குறிலிற்று மாங்காய்ச்சிர்
யல் தோன்றினமை காண்க.

7. தகவார்நடலகத்துற்றவாதமிழ்தென
வொழிவுப்புலவர்மற்றங்
நிதிலுத்தங்கனிச்சுவையெனப்பாலெனத்
தெமொழிக்குவமைசொன்னார்
சாதமேபுலவாறுவழிகளைப்பாலவை
யின்பமேகலிலாவால்
யாதெனக்கனசேணின்மொழிப்பண்பைநா
னெந்திரைப்பொற்கொடிக்கே.

(இ-ள்) இவ்விருத்தம் ஒற்றதித்த குறிலேயேனும்
நெட்டெழுத்தையேனு மிவதுவிலுடைய விளச்சிர்
களால் வந்தது.

8. ஒதியவுடம்பகணையாதகுறிலிற்றொன்ற
தொழுகுவிளக்கருவிளச்
சாதியெனநடுமெய்ம்மிகாவிளங்காயெனத்
தனிவந்தகுறிலிற்றையப்

பேதமெனவருமைத்துமாத்தினாச்சீர்களுந்
பின்னொர்கெடிந்நெற்றவும்
மேதருவிருத்தமெனவான்றமிழ்ப்புலவருந்
வேண்டினரறிந்துமாநோ.

(இ-ள்) சொல்லிய ஒன்றையடுக்காத குறிலாலா
கிய இயதியைப்பெருத கூவிளக் கருவிளச்சீர்
களும் நடுவேயொற்றுமிகாத விளங்காய்ச்சீர்களும்
தனிக்குறிலிற்றுக் காய்ச்சீரின் பேதங்களும் ஆகிய
இந்த ஐந்துமாத்திரையுடைய முவிதசசீர்களும்
சற்றில் இவைகளை யொற்றடுத்த சீர்களும் வரும்
விருத்தத்தை யதன் பெருமையைநிந்து உயர்ந்த
தமிழ்ப்புலவர் சிறப்புற்ற விருத்தமாக மிகவும்
பாடினர்—எ-று.

எனவே நெடிலேனும் மெய்யேனு மிறுதியடை
யப்பெற்ற விளச்சீர்கள் (1) முன்னு குற்றெழுத்தால்
முடிந்தவிளங்காய்ச்சீர்கள் (2) குறிலிற்றுமாங்காய்ச்
சீர்கள் (3) ஆகிய இம்மூவகைச்சீர்களும் ஐந்துமாத்
திரையாகலான், முதலேந்திடங்களில் வரத்தக்கன.
இறுதியாளுவது சிராக வருவன எனையெனில்
ஒரு நெடிலையிற்றிந்நெற்ற ஏழுமாத்திரா யளவுள்
ள இம் மூவகைச்சீர்களுமேயாம். அவைகளாவன:
(1) மெய்யெழுத்து நடுவே மிகுந்த விளங்காய்ச்
சீர்களும், (2) முன்னு குறில் நடுவேபெற்ற விளங்க
னிச்சீர்களும், (3) மாங்கனிச்சீர்களும் ஆம்.

9. ஆதிவாழிநெடிலக்கரமுக்குறி

லாகுஞ்சிறுகாயே

கோதிலண்டையதுகுற்றயிரீற்றிரு

கூவார்விளமென்றே

யோதுமுன்றதுடன்கதுமோங்கிய

தேமாபுளிமாங்காய்

சிதவெண்மதிமுதக்கருநீள்விழி
மின்னோர்நிருமா தே.

(2-ள்) முதற்கீர் (குந்,றுயிர்ந்,றுத் தேமாவா
யிய) வாழிச்சீரென்,ஹம் நெட்டேழுத்தொன்றானு
முன்,று குந்தெழுத்தா,ஹமாயிய சிலிய கூவிளங்காய்
பிரிரண்டாவதென்,ஹம் முன்னுவுதும் நான்,றாவ
தும் குநிலீர்,றுக்கூவிளமென்,ஹம் ஐந்தாவது (நெடி
சீர்,றுத்) தேமாவென்,ஹம் ஆளுவது புனிமாங்கா
யென்,றுஞ் சொல்லுக—ஈ-ஹ.

அடியில்வருங் தேவாரங்களுமிவ்வினத்தவாம்.

“தேவாடுடையசெவியன் விடையேறியோர்
துவெண்மதிமுடி.

நாடுடையகடலைப்பொடிதூசியே

துள்ளங்கவர்கள்வன்

நாடுடையமலையான்புனைநாட்டவன்

தேத்தவருள்செய்த

பெட்டையாபிரமபுரமேவிய

பெம்மாரிவனன்றே.”

இதில் ‘டையசெவி’ ‘டையகட’ ‘டையமல’
‘டையபிர’ என்பவற்றை ஐகாதத்தை கிட்டிக
புனைந்தாபிரதிகளாகக் கொள்க.

“தாறுதல்செய்திறநாணியமாலெறி

தண்டாமனையானும்

தாறுதல்செய்து,தாழியந்திமிர்ந்தா

னெனதுள்ளங்கவர்கள்வன்

வாறுதல்செய்மகளிர்மு,தலாகிய

வையத்தவோத்த

பெறுதல்செய்பிரமபுரமேவிய

பெம்மாரிவனன்றே.”

இதில் 'தல்செய்திதை' 'தல்செய்தொழி' 'தல்
செய்மக' 'தல்செய்பிர' என்பவற்றை யகரத்தை
நின்று கூ விளங்காய்ச்சீர்களாகவே கொள்க.

எழுதீர்ச் சந்தவிருத்தம்.

1. வாங்குங் குணத்தவேழு
வாழியோடுநெட்டெழுத்
தீங்குறுஞ்சுகந்திமற்று
மேற்குமாவியல்புளி
தீங்கரும்பொடமுதுதேன்
பொதிந்துசெய்யசெப்பையுங்
கோங்கரும்பையுந்தொலைத்த
குவிமுலைப்பெதும்பையே.

(இ-ள்) வளைத்தற்கரிய குணத்தைபுடைய வாழி
யென்னும் வாய்பாட்டுக்குநிலிற்றுத் தேமாச்சீரோழி
ஐடு கடையில் நெட்டெழுத்தையும் சுகந்திவிருத்
தம் இவ்விடம் பெறும். புனிமாச்சீரையும் பெ
றும்-எ-று.

புனிமாச்சீரொன்பது குற்றெழுத்திற்றுப் புனிமா
வென்க. புனிமாச்சீர் கலந்துவருகையில் உச்சாக
மென்னு நாமத்தைப்பெறும். முதலிரண்டடியும்
சுகந்திக்கு உதாரணமாகவும், பின்னிரண்டடியும்
உச்சாகவிருத்தத்துக்குதாரணமாகவும் கொள்க.

2. கூவிளமேழுகுலாவநெடிற்கடை
கொள்வதுமானினினேரசைசே
ராவினமாதிரடப்பதுபேர்கவி
ராசவிராசிதமென்றனரால்

கூ விளமேகருவார்விளமோரிவை
கூடுவசாத்துவிகாகலவும்
பூவிளவெம்முலையாமமுதாரிரு
பொற்குடமேநதுபொலன்குழையே.

(இ-ள்) எழு கூவிளச்சீர்கள் அழகாகப் புணரக் கூடையில் நெடிலைக்கொள்வது மானினியாகும். நியாயசையாதியாகிய விளம் (கருவிளமென்றபடி) முதற்கண் நடப்பதின் பெயர் கவிராச விராகிதம் என்று சொல்லினர். கூவிளச்சீர் முன்னும், கருவிளச்சீர் பின்னுமாகக்கூடும் விருத்தங்களின் பெயர் சாத்துவியாகும்.

கவிராச விராகிதம், சாத்துவி இவைகளுக்கு தாரணம் வந்த விடத்திற்காண்க.

3. ஒருகாங்கிரண்டோடிருமுன்றிடத்தி
லொருநேர்முனைத்தகிலுமா
புடைசிக்குமற்றமுதலைந்துமுன்று
புளிமாவினைத்தகிலுகா
பொருகாங்குமுன்றுபுளிமாவனைத்த
வுருவாரிலங்குதுதலை
வரினேயதற்குடைசொற்கவிசர்
மணிமாலமென்றுசொல்லுவார்.

(இ-ள்) நான்கு, இரண்டு, ஆறு ஆகிய இத்த இடங்களில் குறிலிற்றுத் தேமாவும், குற்றம் நீங்கிய முதலைந்து முன்று ஆகிய இடங்களில் குறிலிற்றுப் புளிமாங்காயும், ஏழாமிடத்தில் புளிமாவும் வந்தால் அதற்கு வடமொழியாசிரியர் மணிமாலமென்றும் பெயரைச்சொல்லுவார்.

4. கத்துவின்றசிலம்புமேகலை
கார்க்குழற்கவிவண்டுதூ

லொத்தமெல்லீடை நுண்ணிதென்றிறை
 யுள்ளலிரிருகொங்கைகாள்
 இத்தகைத்தெழுநியங்கு
 மிலங்கெழிற்கவிதோன்றிநின்
 மத்தகோகிலமென்றுமுதறிவோர்
 வழங்கினர்நாமமே.

(இ-ள்) இத்தன்மையான ஏழுநிருள்ள விளங்கு
 நின்ற அழகான விருத்தம் தோன்றினால் மத்தகோ
 கிலமென்று பேரறிவோர் நாமம் வழங்கினர்-எ-று.

இதன் விதியை யிவ்வுதாரணப்பட்டாற் காண்க.

எண்சீர்ச்சந்தவிருத்தம்.

அழிவறுகாயமீட்டிமடமாந்தருய்ய
 வருநாலறைந்தபெரியோர்
 மொழிதருசந்தமுற்றுமியலின்னதென்று
 மொழிவானெடுத்தலரிதே
 கழிபெருவாரிநீரதனுபற்றியிங்கு
 கழறுற்றசந்தவிதியை
 விழியெனவைத்துமற்றமொழியாதசந்த
 விதிதம்மையோர்ந்துகொளலே.

(இ-ள்) உண்மையறிவில்லாத மனிதர்களுப்பும்
 பொருட்டு அரிய நூல்களைச்செய்து அழிவில்லாத
 தேகத்தையடைந்த பெரியோர் மொழிந்த சந்தங்க
 ளெல்லாவற்றிற்கு மிலக்கணங் கூறப்புகுதல் அரு
 மை அது கடலைப்போலும்மிகவும்விரிந்திருக்கிறது.
 ஆகையா லிவ்விடத்திற் சொல்லீய விதிகளைக் கண்
 னாகக்கொண்டு மொழியாதொழிந்த மற்றச் சந்தங்க
 ளின் விதிகளைக் கண்டறிந்துகொள்க—எ-று.

கூறா தொழிந்த விருத்தங்களைப் பற்றிச் சொல்வதால் இவ்விருத்தமும் முன் கூறாத விருத்தமாகச் செய்யப்பட்டது.

(1) முதலாவது இந்த விதியால் முன்காட்டிய இந்த விருத்தங்களிரட்டிவருவனவற்றைக் கொள்க. அவை வருமாறு.

“அங்கிங்கெனதபடி யெங்கும் பிரகாசமா
யானந்தபூர்த்தியாகி
அருளொடு நிறைந்ததெது தன்னருள்வெளிக்
யகிலாண்ட கோடியெல்லாந் [குளே
தங்கும்படிக்கிச்சை வைத்துயிர்க்குயிராய்
தழைத்ததெது மனவாக்கினிற்
றட்டாமலின்றதெது சமயகோடிகளெலாந்
தந்தெய்வ மெந்தெய்வமென்
றெங்குந்தொடர்ந்தெதிர் வழக்கிடவுநின்றதெ
னெங்கனும்பெருவழக்கா [து
யாதினும்வல்லவொரு சித்தாகியின்பமா
மென்றைக்குமுள்ளதெதுமேற்
ங்குல்பகலறநின்ற வெல்லைபுளதெதுவெது
கருத்துக் கிசைந்தததுவே
கண்டனவெலாமென வுருவெளியதாகவுங்
கருதியஞ்சலி செய்குவாம்.”

“பண்ணோனுனக்கான பூசையொருவடிவிலே
பாவித்திறைஞ்ச வாங்கே
பார்க்கின்றமலருடு நீயேயி ருத்தியப்
பனிமலரொடுக்கமனமு
நண்ணோனலர்மலேரு கைதான்குவிக்கவெனி
னுனுமென்னுளநிற்றிநீ
நான்கும்பிடிம்போ தநாக்கும்பிடாதலா
னுன்பூசை செய்யன்முறையோ

விண்ணேவினாநியாம் பூதமேநாதமே
 வேதமே வேதாந்தமே
 மேதக்ககேள்வியே கேள்வியாம் பூமிக்குள்
 வித்தெய வித்தின்முனையே
 கண்ணேகருத்தே யெண்ணேனையெழுத்தே
 கதிக்கான மோனவடிவே
 கருதரியசிற்சபையி லார்னந்தநிர்த்தமிடு
 கருணாகரக்கடவுளே.”

“ தூதஞ்சுநாழிகையி லாறுநாழிகைதனிற்
 சொற்சந்த மாலைசொல்லத்
 துகளிலாவந்தாதி யேழுநாழிகைதனிற்
 றெகைபட விரித்துரைக்கப்
 பாதஞ்செம்மடல்கோவை பத்துநாழிகைதனி
 பரணியொரு நாண்முழுதுமே [ற்
 பாரகாவியமெலா மோரிருதினத்திலே
 பகரக் கொடிக்கட்டினேன்
 சிதஞ்செயுந்திங்கண் மரபினுனீடுபுகழ்
 செய்பதிரு மலைராயன்முன்
 சீறுமாறென்றுமிரு தாறுமாறுகள்சொற்
 றிருட்டுக் கவிப்புலவனாக்
 காதங்கறுத்துச் சவுக்கிட்டடித்துக்
 கதுப்பிற் புடைத்துவெற்றிக்
 கல்லணையினொடுகொடிய கடிவாளமிட்டேறு
 கவிகாள மேகநானே.”

“ ஏடாயிரங்கோடி யெழுதாமறன்மனத்
 தெழுதிப்படித்த விரகன்
 இமசேதுபரியந்த மெதிரிலாக்கவிவீர
 ராகவன் விடுக்குமோலை
 சேடாதிபன்சிர மசைத்திடும்புகழ்பெற்ற
 திரிபதகை குலசேகரன்
 தென்பாலைசேலம் புரந்துதாகந்தீர்த்த
 செழியனெதிர் கொண்கொண்க

பாடாநகத்தருவ மெய்யாதகந்துகம்
 பற்றிக்கொலாத கோணம்
 பறவாதகொக்கனற் பண்ணுதகோடைவெம்
 பண்டயிற்றொடாத குத்தம்
 குடாதபாடலம் பூவாதபாவொடு
 தொடுத்தாழிடி யாதசாடி லம்
 சொன்னசொற்றிசால்லாத கின்னையொன்றென்
 றுதிக்கவா விடல்லோண்டுமே.” [கு]

இக்கூற்று விருத்தங்களும் 8-வது அறுசீர்ச் சந்தமாகிய ‘தூய வடம்பதனையாதகுறில்’ என்பது விடுத்த மீட்டிய பன்னிருசீர்ச் சந்த விருத்தமேன்க.

“குவினப்பிழிசெங்கு முதப்பிழிகோ
 கனகப்பிழிகூடித்
 கோதையசேநக மாகிக்கனற்
 கோழுவுறு சிதைதொனற்
 தவவந்ததவந் தொடுபிழிபூதற
 தம்பக் கடைசியர்தம்
 தன்னகையொடுமித முறலோடுஞ்சம
 னுமெனவுட்கினவீப்
 பவளக்கடி கைப் பேரணிசரிநிகழ்
 பங்கயமென்கையாற்
 பவரினத்தரளந் திரனாத்திடரிற்
 பழனக்கரைநாவே
 திவனுற்றிடு தொன்மரநன்னாடா
 செங்கோ செங்கொ
 செஞர்போஞர் விரமபூரா
 செங்கோ செங்கொ.”

இவ்விருத்தம் 4-வது அறுசீர்ச் சந்தமாகிய ‘நாலக்கரவினையொமொ’ என்பது இரட்டிவந்ததென்க.

“காரொனவாநாயிர் மிதருளேபொழி
கண்ணகை விண்ணவனைக்
கந்தனையெந்தையை வந்தனையன்பர்
கடும்பகை கொன்றவனைச்
சீர்சமராபுரி யாளனைமாளுறு
தேவர்மணுளனையோர்
சின்மயருபனை நன்மையெலா முறு
சேயினை யருள்புரிக
வோர்வரிதா முயி ரியாவையுநேர்வினை
யொத்துமலப்பகைபோய்
ஒண்குகமேவிட வைந்தொழிறந்திடு
முத்தமசிற் பரமாய்ச் ,
சேருருவாயரு வாயிருவகையுஞ்
செயிபொருளாய் நிறைவாய்ச்
செம்முகமைந்தொடு செம்மையினின்றருள்
செய்த சதாசிவமே.”

இதுவும் மேற்காட்டிய விருத்தமேயாம்.

“கற்றாரொனினும் பதினாலகுங்
கண்டாரொனினுந் தண்டாமிகுபற்
தற்றாரொனினுந் திருமாலடியா
ரல்லாதவர்வீ டில்லாதவனோ
பொற்றாமனையாள் கணவன் துயிலும்
பொற்கோயிலையே புகழ்வார்பணிவார்
மற்றாரொனினும் பெற்றாரவனோ
வானோர் திருமாமணி மண்டபமே.”

இது நான்குமாத்தினா மாச்சீரினாலாகிய ‘வேதப்
பொருளார்’ என்னும்கவிவிருந்தமிரட்டியதென்க.

“வேட்டநல்வரமளித்துவிடுக்கும்
வீதிலார்கள்பலர் விண்ணவர்மாட்டும்

வேட்டகல்வர மனைத்தும்வழங்கார்
 வேட்டமாத்தினை வினைப்பவர்கில்லோர்
 வேட்டகல்வர மனித்ததன்மேலும்
 வேட்டகல்வரம் வினுவியவிப்ப
 வேட்டவண்ணல் கருணைத்திறகோக்வி
 விம்மித்தப்புணரி விம்முமுளத்தான்."

இது களாகத விருத்த மிரட்டி வந்ததென்க.

“தொண்டரடித்தொழ னுஞ்சோதியிளம்பிறையுஞ்
 சூதனமென்முலையான் பாகமுமாகிலுரும்
 புண்டரிகப்பரிசா மேலியும்வானவர்கள்
 பூசலிடக்கடனஞ் சண்ட கருத்தமருங்
 கொண்டலெனத்தொழங் கண்டமுமெண்டோலு
 கோலகறுஞ்சடைமேல்வண்ணமுங்கண்குளிரங்
 கண்டுதொழப்பெறுவ தென்றுகொலோவடியே
 கபர்வயல் நிற்கான்பேருறைகானையே.” [ன்

“எய்கிலை சீர்புருவத் தேத்திளவெம்முலையா
 யோர்மிடை.மொம்மடியார் சம்மிடையெய்தலுறச்
 செம்பிழையன்றிளகுந் தீவினையேனையொலாஞ்
 சீர்வனர்காஞ்சுரினிற் நெய்ந்துதவம்பெருகி
 மெய்தகற்காற்பயனு மெவநீர் இனமால்
 வெறுமுனக்கிளி யென்னெண்ணெதென்றிடலு
 மொய்யொளி.மேனிவி னுன்முன்னொழுதேத்தியி
 முரன்முகத்தலரப் பேசுநலுற்றனளால்.” [ள

இவை 24-வதாகிய ‘முன்னது கூவிளமாய்’ என்னுங்
 கவி விருத்த மிரட்டி வந்தனனென்க. இவைபோலு
 மற்ற விருத்தங்களிரட்டி வருவனவுங் கொள்க.

(2.) இரண்டாவது இந்த விதியால்நேரசையுள்ள
 சீர்வருமென்புழி மாத்திரையளவிலொத்த நிரைய
 சையுள்ள சீர்வருவனவும் நிரையசையுள்ள சீர்வரு
 மென்புழி மாத்திரையளவில் பேதிக்காத நேரசை

யுள்ள சீர்வருவனவும் வேறு எந்தச் சீர்க்கேனும்
மாத்தினாயிலொத்த வேறு எந்தச் சீரேனும் வரு
வனவுங்கொள்க. அவை வருமானு.

“மண்ணுளார்விண்ணுளார் மாணுளார்வேறுளார்
எண்ணுளாருளாவர்க் கியலுளாரிசையுளார்
கண்ணுளாராயினார் பகையுளார்கழிநெடும்
புண்ணுளாராருயிர்க் கமிழ்தமேபோலுளார்.”

ஐந்து மாத்தினாக் கூவிளச் சீரினாலாவது சிரக்வி
ணி விருத்தமாகையால் அதற்கு இது சிவிது பே
தப்பட்டு ‘உளரவர்க்’ ‘இயலுளார்’ ‘இசையுளார்’
‘பகையுளார்’ ‘கழி நெடும்’ ‘அமிழ்தமே’ என
நேரசைமுதலாகிய கூவிளத்துக்கு நிராயசை முத
லாகிய கருவிளச் சீனாக்கொண்டது.

“வனாயார்தோள் பொடியாடவைகுவாய்
தனாமேலாயுது தன்மைரிதெனக்
கனாயாதேனிடு பூசல்கண்டுமொன்
றனாயாயென் வயிணுன்மயாவதோ.”

கத்த விராட்டுக்கு முதலசை நேராகையால் இது
அதற்கு பேதித்து நிராயசை முதலிற்கொண்டது.

“மறைதுளங்கினுமதிதுளங்கினும்
வானுமாழ்கடல்வையமு
நிறைதுளங்கினுநிலைதுளங்குறு
நிலைமைநின்வயினிற்குமேர்
பிறைதுளங்குவலுநையபேபொய்
லுடையபேதையர்பெருமைநின்
இறைதுளங்குறுபுருவமென்சிலை
யிடைதுளங்குறவிசையுமோ.”

இதில் நேரசை முதலாகிய சீர்களுள்ள மத்த
கோதிலத்தில் நிராயசைமுதலாகிய சீர்கள் வந்தன.

“மலையேபோல்வான்மால்கட
 லோப்பான்மறமுற்றிக்
 கொலையேமொப்பான்கற்றை
 நிகர்ப்பான்சொடுமைக்கோர்
 மின்னேபோல்வானிர்மை
 யிலாதானியிழிந்திங்கட்
 கலையேபோலுங்கால
 வெயிற்றுகன்கன்கண்ணுன்.”

மேலாக முதலாகிய மாற்றிர் முதலில் வருமெ
 ன்ற மாத்த மறுத்தத்தில் மினாயசை முதலாகிய மாச
 னிர் முதலில் வந்ததென்க.

“பொய்யுரைத்துலகினிற்சினவினா
 நலமறப்பொருதுதனவே
 மெய்யுரைத்துறையினிட்டறம்வளர்த்
 தொருவனும்நெயிரினின்றொ
 மையுரைத்துலவுகண்மனைவிடால்
 வாமலித்தவைமருதே
 மெய்யுரைத்துயிர்கொடுத்தமாரும்
 பெறுகிலாவிடுபெற்றான்.”

‘நிதிநீர்க் கூவிளக்கருவிளக்’ என்னும் 5-வது
 விருத்தத்தில், கடைமில் ஏழு மாத்தினாயுள்ள
 விளக்காய்ச்சி நிறுக்குமிடத்தில் ஏழு மாத்தினாக்
 கனி வந்ததென்க.

வத்தாய்பண்டொரிடங்கிவிழங்க
 முத்தாய்கின்ற முதற்பொருளேயென்
 னவத்தாய்தந்தை யினத்தவனேக
 வத்தானென்றன் மனத்தினனென்றான்.

தோதகத்தில் முதற்சர் கூவிளமாகாது நால்
 மாத்தினாயே யுள்ள தேமாவந்த விருத்தமென்க.

“பூணித்திவைபுனாசெய்தனை யதனாலுனாபொது
பாணித்ததுபிற்தென் சிலபகர்கின்றதுபழியா [வே
லுணித்தலையிடுகின்றிலன்னிவந்துலகெவைபுந்
காணக்கடிதெதிர்குத்துதியென்றான்வினைகடியான்”

அதிகரணியென்னும் விருத்தத்துள் புளிமாங்
கனி முதலில்வாராது தேமாங்கனிவந்த விருத்த
மிதுவென்க.

“இத்தன்மையெய்துமள வின்கனின்ற
விமையோர் களஞ்சியிதுபோ
பெத்தன்மை யெய்திமுடிபுங்கொலென்று
குலைகின்ற வெல்லையிதன்வா
யத்தன்மைகண்டு புடைநின்ற வண்ணல்
கலுமுன்றனன்பின் மிசையாற்
சித்தங்கலங்குமிது தீரமெள்ள
விருளுடுவந்துதெளிவான்.”

இது நிராயசைக்கு நேரசைமுதலில் வந்த மணி
மாலவிருத்தம்.

“எழுதுகுங்குமத்திருவி னேந்துகோ
டுமுதமார்பின னுருகியுள்ளுறத்
தமுவிநின்றலுந் தாழ்ந்துதாளுறத்
தொழுதுமாருதிக் கிணையசொல்லுவான்.”

இது சம்மதவிருத்தத்தில் மூன்றாவது இடத்தில்
மூன்றுமாத்திராத் தேமா இருக்கவேண்டியதற்குப்
பதில் மூன்றுமாத்திராப்புளிமா வந்த விருத்த
மென்க.

“தூனுடை நிராபுனா கரமவைதொலுமக்
கோனுடை மலைநிகர் சிலையிடைகுறையச்
சேனுடை நிகர்களை சிதறினனுணர்வோ
னுடையுயிர்தொலு முறையுதுமொ ருவன்.

இது நேரசைக்கு நிராயசைவந்த தோதகம் என்க.

“குஞ்சரமனையார்நிந்தை கொளினையார்
பஞ்சினையணிவார் பால்வனாதேரிவார்
அஞ்சனமெனவா எம்புகளிடையே
நஞ்சினையிடுவார் நான்மலர்புனைவார்.”

இதுவும் தோதகவிருத்தத்தில் இரண்டாவது கூவிளத்துக்குப் புளிமாவந்த விருத்தமென்க.

“எந்திளமுலையாளே யெழுதரு
வெழிலாளே
காந்தளின் முகைகண்ணிற்கண்டொரு
களிமஞ்ஞை
பாந்தளிடெனவுன்னிக் கவ்விய
படிபாராய்
தித்தளவுகள்செய்யும் சிறுஞாறு
நகைகாணாய்.”

இது ‘முன்னது கூவிளமாய்’ என்னும் விருத்தத்தில் இரண்டாவது நான்காவதுங் கூவிளங்காயல் எனமல் புளிமாங்காயாகி மாத்திரை பேதமின்றிவந்த விருத்தமென்க.

“ஆடினான்னமா யருமறைகள் பாடினான்
நீடுநீர்முன்னைநா னெறிமுறையினேமிதாள்
ஞாடினான்முனிவர்தந்தொருநிசேர் சோலைவாய்
மாடுதான்வைகினு னெரிகதிரும்வைகினான்.”

இது சிரக்வினிவிருத்தத்தில் கூவிளத்துக்கு கரு விளங்காய்வந்த விருத்தமென்க.

“கன்மிசைமஞ்ஞையிருந்துகலாபம்விரித்தாட
விண்மணிசிந்தரு வித்திரடாழ்ந்து விழுந்தோற்ற

முன்னியசேடன மஞ்ஞையயஞ்சி முரன்ஞெல்லே
தன்னுலகெய்துவ தன்மைதகுங் கயிலாயத்தில்.”

இது அஸ்வகதியில் கடைசீர் கூவிளங்காயாகா
மல் அதுவே மாத்திரையுள்ள தேமாங்காய்வந்த
விருத்தமென்க.

“ஆழியெனவிதைவனடி தொழுதுவருபவமாம்
ஆழியினையகலுமறி வருளுகெனவவனே.”

இது வனமயூரத்தில் நேரசைக்கு நிரையசை
வந்த விருத்தமென்க.

3. மூன்றாவது இவையல்லாத பிறவற்றையுங்
கொள்க. அவை வருமாறு.

“பிறியார்பிறிவேதென்னும்
பெரியோப்தகவேவென்னும்
நெறியோவடியேம்நிலைநீ
நினையாநினேவேதென்னும்
வறியோர்தனமேயென்னும்
தமியேன்வலியேயென்னும்
அறிவோவினையோயென்னும்
அரசேஅரசேயென்னும்.”

இது நான்குமாத்திரை மாச்சீர் ஆறுவந்த அறு
சீர்ச்சந்தவிருத்தம்.

“நிலநின்றதொருநிலமால்வரை
நெடுந்தடக்கைபிணிந்நுநேர்
மேலெழுந்தரிவிசம்புசெல்வதொரு
வெம்மையோடுவரவிசலுஞ்
சூலமந்தகனெறிந்ததன்னது
துணிந்துசிந்தவிடைசொல்லுநுங்

காலமொன்றுமநியாமலம்புகொடு
கல்லிஞ்ஞெடியவில்லிஞன்.”

இது குறிலிற்றுத் தேமாச்சிர் முன்னும், முன்னு
குற்றெழுத்து அந்தத்திலுள்ள கூவிளங்காய்ச்சிரா
யின்னுமாக மாறிவந்து கடையொருநீரும் கூவினச்
சிராய் முடிந்த எழுதிச்சந்தவிருத்தமென்க.

“நீர்கொண்டுதன்மலர்கொண்டிருண்
னெந்கொண்டிருநிகொண்டுவண்
சீர்கொண்டுவந்தனொரெய்துனைச்
செறிவார்களைன்பெறுவார்களை
பெர்கொண்டிலன்பொற்கொண்டிலன்
பெரியோர்களாலருள்கொண்டிலன்
நார்கொண்டுகண்டருள்சோதியே
காராயணாகாராயணு.”

இது முதற்சிர் கெடிலிற்றுத் தேமாங்கனிச் சிராக
வும், மற்ற முன்னும் கெடிலிற்றுப் புனிமாங்கனிச்
சிராகவும்வந்த விருத்தமென்க.

ஒழிபியல்.

1. விளமதுவருமென விதித்தவிட்டினில்
விளமதுகொண்டிலாக் காயும்வேண்டுவார்
விளமதுநீண்டது காயின்மேவது [லே.
முளதெனவேர்கவொண் டொடிக்கைத்தைய

(இ-ள்) விளச்சீர் வருமென்று விதித்த இடத்
தில் மாங்காய்ச்சொயும் வேண்டிப்பாடினார். நெட்
டெழுத்திற்று விளச்சீர் காய்ச்சிநிடத்திற் பொருந்

தலுமுளதென்றறிக. நெட்டெழுத்தென்பது மெய்
யடுத்த குறிலன்று. (உ-ம்.)

“பகவனோரீசன்மாயோன்
பங்கயன்சினனேபுத்தன்
பகலேநாளொருநாடூர்த்தம்
பகலவனகிலேதேசு
மகரமேசுருப்பூந்தாதாம்
வசிகூர்மைவசியம்வாளே
அகமனமனையேபாவ
மகலிடமுள்ளுமாமே.”

இது ‘சீர்வளர் கமலச்செல்வி’ எ-ம் முதல் தமிழ்
விருத்தமாகையால் முதற்கீர் நான்காஞ்சீர் விளக்கி
ராதல் விதியாயினு மிவ்விதியால் ‘பகலேநா’
‘வசிகூர்மை’ என மாங்காய்ச் சீராயின.

“முன்னாலுந்துளைக்கரத்தோன்முருகவேள்
பிடித்தெழுந்துமொய்ம்பிற்றான
பின்னாலுங்கதிர்ச்சடிவப்பிஞ்ஞகனா
படித்தொண்டின்பெருக்கவீறு
பொன்னாலும்பெண்ணுமறிவுறுத்திவ்
வுலகினிடர்பொன்றியாண்ட
வந்நால்வர்பதகமலமகந்தழீஇப்
புகழ்ந்திதைஞ்சியரந்தைதீர்வாம்.”

இது ‘மதிநாலும் வான்முகம்’ என்னு மறுசீர்த்
தமிழ் விருத்தமாகையால் முதல் நான்கும் காய்ச்
சீராதல் விதியாயினும் ‘முருகவேள்’ ‘அகந்தழீஇ’
எனக்காய் வருமிடத்தில் நெட்டெழுத்திற்று விளக்
கீர் இவ்விதியாலமைந்ததென்க.

“எண்ணிலாவருந்தவத்தோனியம்பியசொன்
மருமத்தினெறிவேல்பாய்ந்த

புண்ணிலாம்பெரும்புழையிற்கண்ணுழைந்தா
 லெனச்செவியிற்புகுதலோடும்
 உண்ணிலாவியதுயரம்பிடித்துந்த
 வாறுயிர்நின்னாசலாடக்
 உண்ணிலான்பெற்றிழந்தானெனவுழந்தான்
 கடுந்துயரங்காலவேலான்.”

இதில் ‘எண்ணிலா’ ‘புண்ணிலாம்’ ‘உண்ணி
 லா’ ‘கண்ணிலான்’ என நெடிபெற்று விளச்சிர்கா
 யிடத்தில் வந்தமை காண்க.

2 கூவிளம்பலவெனக்குறித்தவெல்லையில்
 மேவருங்காய்த்தொடர் நேரும்வேண்டுவார்
 மாவின்னத்தொடர் நிராயசையும்வைகுமால்
 ஓவியப்பதுமையே யனையவொண்டொம்.

(இ-ள்.) பல கூவிளச்சிர்கள் வருமென்று குறி
 த்த இடங்களில் கிடைத்தற்கரிய காப்ப்பின் நேரும்
 மாச்சியைடுத்த நிராயசையும் பொருந்தும்.

“வாழிசானகி வாழியிராகவன்
 வாழிநான்மறை வாழியரந்தணர்
 வாழிநல்லற மென்றுறவாழ்த்தினான்
 ஊழிதோலும் புதிதுறுகீர்த்தியான்.”

இதில் ‘தோலும்’ எ-ம்மாச்சிருக்குப் பின் ‘புதி’ என்
 னும் நிராயசைவந்து கூவிளத்துக்குச் சமமாயிற்
 றென்க.

“சக்கள்வண்டொடு மொய்ப்பவரம்பிகந்
 தூக்கமேமிகுந் துட்டெளியின்றியே
 தேக்கெறிந்து வருதலிற்றீம்புனல்
 வாக்குதேனுகர் மாக்களைமானுமே.”

இதில் முன்னுமடி யிரண்டாஞ்சிர் 'நிந்து' என்
னுமாமுன் 'வரு' என்னும் நினாவந்து விளச்சினை
யொத்தது.

“அருளிலாளெனினும் மனத்தாசையால்
வெருளுநோய்விடக் கண்ணின்விழுங்கலால்
தெருளிலாவுலகிற் சென்றுநின்றவாழ்
பொருளெலாமவள் பொன்னுருவாயதே.”

முன்னுமடியில் 'கிற்சென்று' என்று காயும் அத
ன்பின் 'நின்' என நேரசையும் வந்தமைகாண்க.

“கொள்ளைகொள்ளக் கொதித்தெழும்பாற்கடற்
பள்ளவெள்ள மெனப்படருந்நிலா
உள்ளவுள்ள வுயிரைத்துருவிட
வெள்ளைவண்ண விடமுமுண்டாங்கொலோ.”

“அருத்தநோக்கின ரற்றிரண்மேனியார்
பரித்தகாவினர் பப்பரரேகினார்
திருத்துகூடத்திற் நிண்கணையத்தொடும்
எருத்தினேந்திய மால்களிறென்னவே.”

இவைகளுமுதாரணமாமாறு காண்க.

இதினால் மாமுன் நினாக்கு காய்முன் நேர்வரு
வது முளதென்றமை கின்றது. (உ-ம்.)

“கால்வானகத்தேருடைவெய்யவன்
காய்கடுங்கட்
கோல்மாங்கதிர்ப்புல்லுளைக்கொல்சினக்
கோளரிம்மா
மேல்பான்மலையிற்புக வீங்கிருள்
வேறிருந்த
மால்யானையிட்டமெனவந்து
பரந்ததன்றே.”

“கொய்தாங்குழவியெனக்கொள்கில
கோன்மைநாடின
வெய்தாமவுணக்குழுவொரினும்
வெய்யன்யாரும்
எய்தாதமாயமுளனுவிவன்
றன்னெனெம்போர்
கொய்தாடல்கொள்வாதிவனென்று
தெரிந்து குழந்தார்.”

இவற்றின் ‘மால்யாணை’ ‘சீட்டம்’ எனவும் ‘எய்தாத’ ‘மாயம்’ எனவும் ‘ஓர்மா புளியொடுநாமா’ என்னும் விதியால் மாமுன்னரினாவேண்டிய இடத்தில் காய்முன் கோவந்தமை காண்க.

3, கிளையொடுகோசை நின்றலாகுமென்
னையுளவிடத்தினி லுடம்புபின்னொடர்
இருகுறின்மொழிபினைநுத்தியொன்றைமுன்
னையுளவிடமொழிபுணர்ப்பவன்னிலார்.

(இ - ள்.) கிளையையேனும் கோசையேனும் நின்றலாகுமென்று சொல்லிய இடங்களில் இரண்டு குற்றெழுத்தைச் சேர்த்த ஒரு மெய்யையுடைய சொல்லையெடுத்து ஒரு குறிலை முன்னைய சீரோடு கூட்டமாட்டார்.

கேளும் கிளையு மிரண்டும் வருமானகயால் ஒரு குறிலை முன் சீரோடு கூட்டிப் பின்னையதை கோசைச் செம்பிலகொண்க.

“கொன்று கருத்தையின்றே தேரினைவருதி யென் றுள்” இவ்வடியை சென்றிக, குத்தை, யின்றே எனப் பிரித்தால் முதல் தமிழ் விருத்தத்தின் சீரிலக்கணம் பொருத்துமேனும், இவ்விதியாற் பிழையாகுமென்க ‘சீர்வினமாச்சீர் தேமாச்சீரினைத்திரட்டு மீங்கே’ என்ற விதியால் இவ்விருத்தத்தினிரண்டாம் சீர் புளி

மாவாகிலும் தேமாவாகிலும் வரப்பெறுமாகையால் கருத்தை யென்பதை புளிமாவாகக் கொள்ளாமல் ககரத்தை முன் சீரோடு சேர்த்து விளமாக்கி 'ருத் தை'யென்று தேமாவாகக் கொள்ளார். நிராயசை வருதற்குரிய இடத்தில் நிராயசையுள்ள மொழி வருமெனின் அது நிராயசையாகவே யிருத்தல் வேண்டும். அதை நேரசையாகச்செய்திலார்.

‘வருக பெரும்படையென்று வர்க்கினால்’ இதுவும் மேற்காட்டிய பிழைபடும் விருத்தமேயாம்.

4. மொழியொடுசீர்வழிமுரணுமாகலின்
மொழியதுகடைநிகழ்குறிலைமுன்னிலா
மொழியொடுமுடித்து மெய்யுடைக்குற்றீருயிர்
பிழையறுகூறிரண்டாலும்பேணுவார்.

(இ-ள்.) மொழிகள் செல்லும் வழியாகச் சீர் கள் செல்லாவாகலின் மொழிக்குக் கடையிலிருக் கின்ற குற்றெழுத்தைப் பின்மொழியுடனுஞ் சேர் த்து முடித்து இரண்டு குறிலு மதன்பின் ஒரு மெய் யுமுடைய பதத்தையேனும் பதத்தின் முதலசை யையேனும்இரண்டுபாகமாகவும்விரும்புவார்(உ-ம்)

“இறந்தனர்பிறந்தபயனெய்தினர்களுக்கோ
மறந்தனர்நிந்துணர்வுவந்தனர்களுக்கோ [கோ
துறந்தவுயிர்வந்திடை தொடர்ந்ததுகொலென்
திறந்தெரிவதென்னைகொலென்னுதலிசெய்கை.”

இதை ‘இறந்தனர்பி’ ‘றந்தபய’ எனப் பிரிக்க, பிறந்த என்பது இரண்டு கூறுமைகாண்க.

“என்றென்றுயிர்விம்மியிருந்தழிவாள்
மின்றுன்னுமருங்குல்விளங்கிழையாள்
ஒன்றென்னுயிருண்டெனினுண்டாய்
பொன்றும்பொழுதேபுகழ்பூனுமென.”

இதில் 'ஹிம்மி' என்பதனிற்று மிகரம் 'யிருந்து' என்னும் வருமொழியோடுசேர்ந்தமைகாண்க.

5. வறியாரொனவல்லொலியோங்கலிலாக்
குறியேயெறியப்படுகொள்கையதே
நெறிவேண்டுழியே நிலையாமதுவே
வறியாரொருகால் வகையாகுவபோல்.

(இ-ள்.) ஏழைகள்போல் நல்ல வொலியில்லாத எழுத்து (சந்தத்தில்) நீக்கப்படும் தன்மையுள்ளது விதிக்கு வேண்டிய இடத்தில் அவ்வெழுத்தே நிலையாகும் ஒரு காலத்தில் ஏழைகளும் உபயோகமாகக் கொள்ளப்படுவதைப்போல் எ-று.

ஏழைகளை நீக்குவதும் வேண்டுழிக் கொள்வதும் உலகவழக்கமன்றி நீதியல்லாமைபோல், வல்லொலியற்ற எழுத்தை நீக்குவதுங் கொள்வதுங் கவிகள் வழக்கமன்றி யொழுங்காகா தென்க.

'நெறிவேண்டுழியே' என்பதை மத்திப தீபமாகக்கொள்க.

'நீண்டவிழிநேரிழைதன்மின்னினிறமெல்லாம்
பூண்டதொளிர் பொன்னையபொம்மனிறமெய்யே
ஆண்டகைதன்மோதிரமடுத்தபொருளெல்லாம்
தீண்டளவில்வேதிகைசெய்தெய்வமணிகொல்லோ'

இதில் 'நேரிழைதன்' என்பதில் 'ன'கரமெய்யும் 'பூண்டதொளிர்' என்பதில் ரகரமும் 'ஆண்டகைதன்' என்பதில் னகரமெய்யும், 'தீண்டளவில்' என்பதில் லகரமெய்யும் நீக்கப்படுவனவென்க. நீக்காவிடின் வனமயூர விதிக்கு விரோதிக்குமென்க.

6. உயரக்காமொன்று மிகுந்துகுறைஇ
இயலுந்திறனா னிதுவோவெதுவோ

பயிலும்பெயரோ பகர்தற்கெதிரொன்
றயர்வுற்றிடலக் கவியேயெனலே.

(இ-ள்.) ஒரு மாத்தினா மிருந்துங்குறைந்தும்
வருகையால் (ஒரு விருத்தத்தின்) பெயர் இதுவா
மோ ஏதுவாமோ சொன்ன விதிக்கு விரோதிக்கி
ன்றதென்று கவலைப்படாமல் அதுதானென்றுசொ
ல்லுக.

உதாரணம்.

‘செய்தாயேனும் தீவினையோடும்பழியெல்லாம்
எய்தாதெய்தாதெய்தினிராமன்னுலகின்றான்
வைதாலன்னவாளிகள் கொண்டுள்வழியோடும்
கொய்தானன்றே கொற்றமுடித்துன்குழுவெல்லாம்’

இதில் மூன்றாமடி யிரண்டாஞ்சீராகிய ‘அன்ன’
எ-து ஒரு மாத்தினா குறைந்திருப்பதால் இவ்விரு
த்தம் மத்தமபூரமோ வேறெதுவோவென்று சந்தே
கிக்காமல் மத்தமபூரமேயென்க.

“இனமுறவென்னவுள்ளகரணத்திலொன்ற
தெனலாவிதென்னுதெனலால்
மனமுநீயல்லவென்றவதனாலுமுந்து
மதியல்லவந்தவகையே.”

இங்கு ‘மனமுநீ’ குறிலிற்றுக்கு நெடிலீறு வந்த
தேனும் ‘அழிவறுகாயமீட்டி’ எ-ம் விருத்தமாகவே
கொள்க.

விருத்தப்பாவியல்

முற்றிற்று.

